

นโยบายการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศของสหรัฐอเมริกา ในรัฐบาลบารัค โอบามา (ค.ศ. 2009 - 2017) : ความต่อเนื่องและการเปลี่ยนแปลง*

วรวรรณ ท้วมแสง**

บทคัดย่อ

บทความนี้อภิปรายความต่อเนื่องและการเปลี่ยนแปลงของการดำเนินนโยบายการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของสหรัฐอเมริกาในรัฐบาลบารัค โอบามา โดยอาศัยกรอบการศึกษาการเมืองเกี่ยวพัน (Linkage Politics) วิเคราะห์ความเชื่อมโยงระหว่างปัจจัยจากการเมืองระหว่างประเทศกับการเมืองภายในของสหรัฐอเมริกา ปัจจัยภายในประเทศที่นำมาวิเคราะห์ประกอบด้วยบทบาทของผู้นำและผู้มีอำนาจในการกำหนดนโยบายต่างประเทศ สภาพเศรษฐกิจและบทบาทของกลุ่มอิทธิพลและกลุ่มผลประโยชน์ กอปรกับปัจจัยภายนอก ที่ประกอบด้วยเหตุการณ์ทางการเมืองในระบอบระหว่างประเทศ บรรยากาศทางการเมืองระหว่างประเทศ และนโยบายต่างประเทศของประเทศต่าง ๆ ซึ่งส่งผลต่อการดำเนินนโยบายต่างประเทศของสหรัฐอเมริกา บทความนี้แสดงให้เห็นถึงรูปแบบการดำเนินนโยบายของวอชิงตันและช่วยคาดการณ์แนวโน้มในการดำเนินนโยบายและบทบาทด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศระหว่างประเทศของสหรัฐอเมริกาในอนาคต นอกจากนี้ยังสามารถอธิบายกระบวนการและสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของการดำเนินนโยบายดังกล่าวของสหรัฐอเมริกาต่อประเด็นสภาพภูมิอากาศโลก

คำสำคัญ: การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลก, สหรัฐอเมริกา, นโยบายสาธารณะของสหรัฐอเมริกา, นโยบายการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของสหรัฐอเมริกา, ความต่อเนื่องและการเปลี่ยนแปลง

* บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ คณะรัฐศาสตร์มหาบัณฑิต ภาควิชาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หัวข้อ "นโยบายการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของสหรัฐอเมริกา: ความต่อเนื่องและการเปลี่ยนแปลง"

** นิสิตปริญญาโท ภาควิชาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ หลักสูตรรัฐศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย E-mail: worawan.tuemsang@gmail.com

U.S. Climate Change Policy in Obama Administration (2009-2017) : Continuity and Change*

Worawan Tuemsang**

Abstract

This article discussed continuity and change in U.S. climate policy under the Obama administration. Using the framework of linkage politics, the researcher analyzed the connection between factors from the international and domestic politics of the United States. Domestic factors consist of the roles of leaders with authority to impose foreign policy, economic conditions, and the roles of influences and interest groups. Together with international factors, including political issues in the international system, the international political climate, and the foreign policies of various countries, which affect the conduct of the United States' foreign policy. By studying these factors, it is possible to observe the climate policy patterns of Washington and predict trends in policy implementation along with the future role of the United States in global climate change. Furthermore, it is possible to understand the processes and causes that affect the effectiveness of the United States' policy implementation on global climate issues.

Keywords: Global Climate Change, United States, U.S. Public Policy, U.S. Climate Change Policy, Change and Continuity

* This article is a part of Chulalongkorn University's Master of International Relation's thesis on the topic of 'U.S. Climate Policy: Change and Continuity'.

** Post Graduate student of the Master of international relations, Faculty of Political Science, Chulalongkorn University

E-mail: worawan.tuemsang@gmail.com

บทนำ

การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศได้สร้างผลกระทบมากมายให้กับโลกในปัจจุบัน เช่น ระดับน้ำทะเลที่สูงขึ้น พายุที่รุนแรงมากขึ้น การเกิดน้ำท่วมที่บ่อยครั้งและความแห้งแล้งที่รุนแรงมากกว่าเดิม (Davenport, Robertson, 2016) นักวิทยาศาสตร์ส่วนใหญ่ลงความเห็นในทิศทางเดียวกันว่าสาเหตุหลักของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลกและภัยพิบัติทางธรรมชาติมาจากการปฏิวัติอุตสาหกรรมและกิจกรรมทางเศรษฐกิจของมนุษย์ที่ก่อให้เกิดมลพิษทางน้ำและอากาศ กิจกรรมเหล่านี้ก่อให้เกิดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์และก๊าซเรือนกระจกที่ทำลายชั้นโอโซนของโลกซึ่งทำหน้าที่ป้องกันไม่ให้รังสีอัลตราไวโอเล็ตจากแสงอาทิตย์ส่องมายังโลกโดยตรง ส่งผลกระทบให้ชั้นโอโซนเกิดรอยร้าวและทำให้อุณหภูมิบนโลกสูงขึ้น นำมาซึ่งการขาดแคลนอาหาร น้ำและการพลัดถิ่นฐาน สถิติการอพยพใน ค.ศ. 2020 พบว่ามีผู้อพยพและพลัดถิ่นภายในประเทศมากถึง 30.7 ล้านคน โดยสาเหตุหลักของการพลัดถิ่นมาจากภัยพิบัติทางธรรมชาติต่าง ๆ บนโลก (Whiting, 2021) ตัวอย่างเช่น การอพยพของประชาชนในกลุ่มประเทศหมู่เกาะแปซิฟิก โดยมีกรรายงานว่าการอพยพของประชาชนในหมู่เกาะแปซิฟิก อีกทั้งยังมีรายงานจาก Islands Business Magazine ใน ค.ศ. 2015 พบว่าร้อยละ 70 ของครัวเรือนในประเทศคิริบาติและตูวาลู และร้อยละ 35 ของครอบครัวในประเทศนอร์เวย์จะอพยพออกจากหมู่เกาะหากสภาพภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงรุนแรงมากขึ้น (Karp, 2024) โดยในปัจจุบัน ยุทธศาสตร์อินโดแปซิฟิกของรัฐบาลโจ ไบเดนได้มีการกล่าวถึงปัญหาสภาพภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงต่อประเทศหมู่เกาะ รวมไปถึงการช่วยเหลือหมู่เกาะแปซิฟิกในการปรับตัวเข้ากับสภาพภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงอีกด้วย (U.S. Department of State, 2024)

ในช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 สิ้นสุด ผลจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศทำให้หลายประเทศให้ความสนใจกับการแก้ปัญหาที่มากขึ้น อย่างไรก็ตาม การขับเคลื่อนประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมและสภาพภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงยังไม่ได้รับการยอมรับว่าเป็นประเด็นทางการเมืองโลกในช่วงเริ่มแรก จนกระทั่งในช่วงคริสต์ทศวรรษที่ 1960 ที่ความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อม ความเสียหายจากความต้องการพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อความเจริญรุ่งเรืองที่สูงขึ้น ประเด็นสิ่งแวดล้อมจึงก้าวขึ้นเป็นวาระทางการเมืองที่สำคัญอย่างรวดเร็ว พร้อมกันนี้ประเทศต่าง ๆ มีความพยายามในการวางกรอบความตกลงพหุภาคีขึ้นและก่อตั้งองค์กรด้านสิ่งแวดล้อม ทั้งยังออกกฎหมายเพื่อคุ้มครองและป้องกันสัตว์ที่เสี่ยงสูญพันธุ์และกฎหมายควบคุมมาตรฐานทางอากาศขึ้น เช่น องค์กรระหว่างประเทศอย่างสหประชาชาติได้จัดตั้งโครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ (United Nations Environment Programme; UNEP) และในค.ศ. 1972 มีการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยสิ่งแวดล้อมของมนุษย์ (The United Nations Conference on the Human Environment) ณ กรุงสต็อกโฮล์ม ประเทศสวีเดน หรือกฎหมายอากาศสะอาดของอังกฤษที่เกิดขึ้นหลังจากการเกิดหมอกพิษในช่วงคริสต์ทศวรรษที่ 1950 เป็นต้น (Vogler, 1997)

ในช่วงเวลาเดียวกันนี้ สหรัฐอเมริกาเข้ามามีบทบาทที่สำคัญในประเด็นสภาพภูมิอากาศโลกมากขึ้นในยุครัฐบาล จอร์จ เอช. ดับเบิลยู. บุช ด้วยวอชิงตันตระหนักถึงปัญหาและผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมที่เริ่มก่อตัวขึ้นหลังจากเกิดการรั่วของชั้นโอโซนในช่วงคริสต์ทศวรรษที่ 1970 โดยเริ่มมีการกล่าวถึงประเด็นสิ่งแวดล้อมและเหตุการณ์การเกิดช่องโหว่ในชั้นโอโซนในยุทธศาสตร์ความมั่นคงแห่งชาติสหรัฐฯ ฉบับ ค.ศ. 1991 (Office of the Secretary of Defense, n.d.) อีกทั้งสหรัฐฯ ได้เข้าร่วมการหารือในการร่างกรอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (The United Nations Framework Convention on Climate Change; UNFCCC) ใน ค.ศ. 1992 เพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ต่อมารัฐบาลประธานาธิบดีบิล คลินตันได้เจรจาและลงนามในพิธีสารเกียวโต (Kyoto Protocol) และตกลงที่จะลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกลง 5 เปอร์เซ็นต์จาก ค.ศ.1990 (Royden, 2002) แม้ว่าในการเจรจาพิธีสารเกียวโต (Kyoto Protocol) ค.ศ.1997 จะลงเอยด้วยการที่สหรัฐฯไม่ได้ให้สัตยาบันต่อพิธีสารดังกล่าวเนื่องจากความกังวลว่าด้วยผลผูกพันทางกฎหมาย และมีกลุ่มผลประโยชน์ที่กดดันไม่ให้สหรัฐฯ เข้าร่วมพิธีสารดังกล่าว โดยอ้างเหตุพิธีสารเกียวโตก่อให้เกิดความไม่เท่าเทียม ซึ่งเป็นการผูกมัดให้กลุ่มประเทศพัฒนาแล้วมีการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในช่วงเวลาที่กำหนด ทว่าละเว้นการบังคับกฎเกณฑ์เดียวกันกับประเทศกำลังพัฒนาที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจกมาก เช่น สาธารณรัฐประชาชนจีน ซึ่งเป็นประเทศคู่แข่งทางเศรษฐกิจ (Bukovansky, Clark et al, 2012)

อย่างไรก็ตาม ในช่วงครึ่งหลังคริสต์ทศวรรษที่ 2000 ถึง 2020 สหรัฐอเมริกาประสบภัยพิบัติทางธรรมชาติที่รุนแรงมากยิ่งขึ้น เช่น เฮอริเคนแคทรีนา (Hurricane Katrina) ที่มีรายงานผู้เสียชีวิตกว่า 1,200 คน (Martinez, 2024) นอกจากนี้ยังมีรายงานภัยพิบัติภายในประเทศในช่วงระหว่าง ค.ศ. 2010 ถึง 2019 พบว่าเกิดภัยพิบัติกว่า 115 ครั้งและสร้างความเสียหายกว่า 1 พันล้านเหรียญสหรัฐ โดยมีภัยพิบัติทั้งพายุหิมะ น้ำท่วมและพายุทอร์นาโด เป็นต้น (Erdman, 2019) ส่งผลให้รัฐบาลประธานาธิบดีบารัค โอบามา ซึ่งเข้ารับตำแหน่งใน ค.ศ. 2009 ใช้โอกาสนี้ในการจัดการภัยพิบัติ ส่งเสริมภาพลักษณ์ที่สร้างสรรค์และความเป็นผู้นำของสหรัฐฯ ในด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ สหรัฐฯจึงเริ่มกลับเข้ามามีบทบาทด้านสิ่งแวดล้อมบนโลกอีกครั้งจากการเข้าร่วมการประชุมสุดยอดสภาพภูมิอากาศขององค์กรสหประชาชาติ ณ กรุงโคเปนเฮเกน ประเทศเดนมาร์กใน ค.ศ. 2009 เพื่อสร้างโครงสร้างในการเจรจาด้านการลดก๊าซเรือนกระจก อย่างไรก็ตาม การเข้าร่วมการประชุมในครั้งนี้กลับไม่ได้มีผลลัพธ์ที่ผูกพันทางกฎหมาย ทั้งยังมีการตั้งเป้าหมายการลดปริมาณก๊าซเรือนกระจกเป็นร้อยละ 17 ต่ำกว่าระดับ ค.ศ. 2005 ให้สำเร็จภายใน ค.ศ. 2020 ซึ่งเป็นปริมาณที่ต่ำกว่ากลุ่มประเทศอุตสาหกรรมทั่วไป ก่อให้เกิดความผิดหวังต่อผู้สังเกตการณ์การเปลี่ยนแปลงด้านนโยบายสภาพภูมิอากาศของสหรัฐอเมริกา นอกจากนี้รัฐบาลบารัค โอบามามีการยื่นร่างงบประมาณครั้งแรกในเดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ. 2009 ในเนื้อหา มีการคาดการณ์ถึงรายได้กว่า 150 พันล้านเหรียญสหรัฐจากการสร้างระบบซื้อขายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่จะให้ทุนแก่การลงทุนในด้านพลังงานสะอาดในระยะเวลา 10 ปี (Falkner, 2010)

ต่อมาในเดือนมิถุนายน เฮนรี เอ. แวกซ์แมนและเอ็ดเวิร์ด เจ. มาร์กีย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากพรรคเดโมแครตได้นำเสนอกฎหมาย The American Clean Energy and Security Act ซึ่งสนับสนุนโครงการ Cap and Trade¹ ในการสร้างตลาดการค้าขายแลกเปลี่ยนคาร์บอนเครดิตเพื่อจูงใจให้เกิดการลดก๊าซเรือนกระจกผ่านแนวทางการใช้กลไกตลาด (Market-Based) ในระดับประเทศ แต่กฎหมายดังกล่าวไม่ได้รับการพิจารณาในที่ประชุมสมาชิกวุฒิสภา จึงทำให้เป็นอันต้องตกไป (Congressional Research Service, 2021) ต่อมา ค.ศ. 2010 เหตุการณ์การระเบิดของแท่นขุดเจาะดีพวอร์เทอร์ฮอร์สโรชัน ส่งผลให้เกิดการรั่วไหลของน้ำมันดิบลงสู่อ่าวเม็กซิโก การจัดการตรวจสอบอุบัติเหตุของรัฐบาลบารัค โอบามาที่ล่าช้าได้ส่งผลให้ประชาชนไม่ได้รับข่าวสารความเสียหายที่ชัดเจน ก่อปรกกับการคำนวณปริมาณน้ำมันที่รั่วไหลไม่ถูกต้องเนื่องจากพึ่งพาข้อมูลจากบริษัท บริติช บีโตรีเลียม (BP) ที่เป็นเจ้าของสัมปทานแท่นขุดเจาะนี้ (Broder, 2010a) แม้จะมีเหตุการณ์ที่แสดงให้เห็นถึงความอันตรายต่อสิ่งแวดล้อมในทะเลของน้ำมันที่รั่วไหล บารัค โอบามาก็ไม่ได้ผลักดันการกำหนดนโยบายและกฎหมายด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเนื่องจากต้องระงับไม่ให้เกิดผลกระทบต่อการเลือกตั้งในวาระถัดไป เห็นได้จากการไม่กล่าวถึงกฎหมาย Cap and Trade อีกเลยในร่างงบประมาณ ค.ศ. 2010 เนื่องมาจากแรงกดดันของกลุ่มผลประโยชน์และกลุ่มอนุรักษ์นิยมที่กล่าวว่ากฎหมายดังกล่าวเป็นการเก็บภาษีที่เพิ่มมากขึ้น (Broder, 2010b) นอกจากนี้ โอบามาไม่สามารถสร้างแรงสนับสนุนจากกลุ่มสิ่งแวดล้อมเพื่อผลักดันมาตรการและกฎหมายด้านสภาพภูมิอากาศได้ขณะที่กลุ่มอนุรักษ์นิยมและอุตสาหกรรมน้ำมันและถ่านหิน เช่น กลุ่ม American for Prosperity ได้มีการล็อบบี้และสนับสนุนนักการเมืองมากมาย (Skocpol, 2013)

ทว่าต่อมาในการบริหารประเทศในสมัยที่ 2 ของรัฐบาลโอบามา มีการดำเนินนโยบายที่เข้มข้นยิ่งขึ้นในการจัดการการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เช่น การประกาศแผนปฏิบัติการสภาพภูมิอากาศ (Climate Action Plan) ใน ค.ศ. 2013 เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการรับมือและสร้างบทบาทนำในการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศทั้งภายในและระหว่างประเทศ (Executive Office of The President, 2013) อีกทั้งในปี ค.ศ. 2015 สำนักงานป้องกันสิ่งแวดล้อมสหรัฐฯ (United States Environmental Protection Agency; EPA) ยังประกาศแผนพลังงานสะอาด (Clean Power Plan) ซึ่งเป็นแผนเพื่อกำหนดเพดานการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากโรงไฟฟ้า (Davenport, 2016) ในเดือนมีนาคม ค.ศ. 2015 รัฐบาลโอบามาได้ส่งรายงานให้กับกรอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (UNFCCC) โดยรายงานดังกล่าวว่าด้วยการตั้งเป้าหมายและแผนการมีส่วนร่วมในการลดก๊าซเรือนกระจก (Intended Nationally Determined Contribution; INDC) ว่าสหรัฐฯ จะลดการ

1 Cap and Trade คือ การสร้างตลาดการค้าขายแลกเปลี่ยนคาร์บอนเครดิตเพื่อจูงใจให้เกิดการลดก๊าซเรือนกระจกผ่านแนวทางการใช้กลไกตลาด (Market-Based) โดยภาครัฐจะกำหนดมาตรฐานปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกแต่ละชนิด และผู้กำหนดนโยบายดังกล่าวต้องการให้มีการซื้อขายใบอนุญาตในการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (Emission Allowances) ตามที่มีการกำหนดปริมาณไว้แล้วระหว่างกลุ่มธุรกิจและหน่วยงานภาครัฐที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจกรายใหญ่เพื่อสร้างรายได้ให้กับรัฐบาล

ปล่อยก๊าซเรือนกระจกลดร้อยละ 26 ถึง 28 จากระดับปี ค.ศ. 2005 ให้สำเร็จในปี ค.ศ. 2025 (The White House, 2015a) ในท้ายที่สุด โอบามาได้ลงนามในข้อตกลงปารีส (the Paris Agreement) ใน ค.ศ. 2016 เพื่อดำเนินการตามข้อตกลงในการรักษาระดับการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิเฉลี่ยทั่วโลกให้ต่ำกว่า 2 องศาเซลเซียสเมื่อเทียบกับระดับก่อนการปฏิวัติอุตสาหกรรม และจำกัดการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิไม่ให้สูงขึ้นเกิน 1.5 องศาเซลเซียสเหนือระดับก่อนการปฏิวัติอุตสาหกรรม (Somanader, 2016)

จากภาพรวมการดำเนินนโยบายสภาพภูมิอากาศของสหรัฐอเมริกาที่ได้กล่าวไปข้างต้น แสดงให้เห็นถึงรูปแบบการดำเนินนโยบายสภาพภูมิอากาศของสหรัฐฯ ที่มีทั้งความต่อเนื่องและแตกต่างกันของรัฐบาลบารัค โอบามาทั้ง 2 วาระ ซึ่งในแต่ละช่วงเวลา ความเกี่ยวพันทางการเมืองของปัจจัยภายในและภายนอกประเทศที่เปลี่ยนแปลงไปส่งผลให้ทิศทางนโยบายแตกต่างกัน ผู้วิจัยเห็นว่าการศึกษาถึงปัจจัยทางการเมืองทั้งภายในและภายนอกจะทำให้เห็นถึงรูปแบบความต่อเนื่องและการเปลี่ยนแปลงและสามารถคาดการณ์แนวโน้มในการดำเนินนโยบายสภาพภูมิอากาศรวมไปถึงบทบาทด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศระหว่างประเทศของสหรัฐอเมริกาในแต่ละช่วงเวลาได้นอกจากนี้ยังเป็นการสร้างความเข้าใจในกระบวนการและสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของการดำเนินนโยบายดังกล่าวอีกด้วย จึงนำมาซึ่งวัตถุประสงค์ในการวิจัยซึ่งมีขึ้นเพื่อศึกษาความต่อเนื่องและการเปลี่ยนแปลง (Change and Continuity) ในการดำเนินนโยบายการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของสหรัฐอเมริกาภายใต้รัฐบาลบารัค โอบามา และเพื่อวิเคราะห์พลวัตของปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อความต่อเนื่องและการเปลี่ยนแปลงในการดำเนินนโยบายการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ต่อบทบาทของสหรัฐฯ ในการดำเนินนโยบายการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศระหว่างประเทศภายใต้รัฐบาลดังกล่าว

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษานี้จะใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ผ่านการวิเคราะห์ข้อมูลเอกสาร (Documentary Research) โดยข้อมูลที่นำมาใช้ในการศึกษาเป็นข้อมูลขั้นปฐมภูมิ (Primary Data) ที่ได้มาจากเอกสารยุทธศาสตร์การดำเนินการเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศและเอกสารร่างกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับยุทธศาสตร์ดังกล่าวในยุครัฐบาลบารัค โอบามา ข้อมูลอีกส่วนหนึ่งมาจากนโยบายส่งเสริมพลังงานธรรมชาติเพื่อสร้างพลังงานทดแทนที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและลดความรุนแรงของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมถึงเอกสารยุทธศาสตร์ความมั่นคงแห่งชาติของสหรัฐฯ ซึ่งสามารถเข้าถึงข้อมูลส่วนใหญ่ได้จากหน้าเว็บไซต์ของทำเนียบขาว และเว็บไซต์สำนักงานปกป้องสิ่งแวดล้อมสหรัฐฯ (United States Environmental Protection Agency)

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังศึกษาข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ที่ได้มาจากการค้นคว้ารวบรวมรายงานทางวิชาการและบทความทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับความต่อเนื่อง

และการเปลี่ยนแปลงของนโยบายดังกล่าวของสหรัฐฯ รวมไปถึงข่าวสารที่แสดงบทบาทนำของสหรัฐฯในการดำเนินนโยบายดังกล่าว โดยมีขอบเขตการวิจัยของบทความเรื่อง นโยบายการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของสหรัฐอเมริกาในรัฐบาลบารัค โอบามา (ค.ศ. 2009-2017) : ความต่อเนื่องและการเปลี่ยนแปลง ประกอบด้วย นโยบายการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของสหรัฐอเมริกาในรัฐบาลบารัค โอบามา สมัยที่ 1 ระหว่าง ค.ศ. 2009-2012 และสมัยที่ 2 ระหว่างปี 2013-2017 โดยมีการแบ่งศึกษาถึงปัจจัยทางการเมืองภายในประเทศที่ส่งผลต่อทิศทางของนโยบายการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เช่น สภาพเศรษฐกิจ บทบาทของผู้นำและผู้อำนาจในการกำหนดนโยบายและบทบาทกลุ่มอิทธิพลและกลุ่มผลประโยชน์ พร้อมกับการศึกษาปัจจัยทางการเมืองภายนอก เช่น เหตุการณ์ทางการเมืองในระบอบระหว่างประเทศ บรรยากาศทางการเมืองระหว่างประเทศและนโยบายต่างประเทศของประเทศต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อการดำเนินนโยบายต่างประเทศของสหรัฐอเมริกา

กรอบการวิเคราะห์

บทความนี้อาศัยกรอบการวิเคราะห์การเมืองเกี่ยวพัน (Linkage Politics) เพื่อวิเคราะห์ความเชื่อมโยงระหว่างปัจจัยจากการเมืองระหว่างประเทศกับการเมืองภายในของสหรัฐอเมริกา แนวทางนี้ได้รับการพัฒนาโดย James N. Rosenau นักรัฐศาสตร์ชาวอเมริกัน ซึ่งให้ความสำคัญกับอิทธิพลของตัวแปรภายในหรือการเมืองภายในและตัวแปรภายนอกประเทศที่มีความเกี่ยวพันใกล้ชิดและระบบของการเมืองทั้งสองมีความคาบเกี่ยวกัน โดยการเมืองระหว่างประเทศเป็นทั้งสาเหตุและผลลัพธ์ของการเมืองภายในประเทศ ขณะเดียวกัน การเมืองภายในประเทศก็ส่งผลต่อการกำหนดทิศทางของนโยบายต่างประเทศ (ปรัชญา เวสารัชช์, 2550, น. 81-84) โดยแนวคิดการเมืองเกี่ยวพันในบทความนี้จะพิจารณาปัจจัยภายในซึ่งประกอบด้วย สภาพเศรษฐกิจ บทบาทของผู้นำและผู้อำนาจในการกำหนดนโยบายและบทบาทของกลุ่มผลประโยชน์และปัจจัยภายนอกซึ่งแบ่งออกได้เป็น เหตุการณ์ทางการเมืองในต่างประเทศและระบอบระหว่างประเทศ บรรยากาศทางการเมืองระหว่างประเทศและนโยบายต่างประเทศของรัฐอื่น ๆ ซึ่งส่งผลต่อการดำเนินนโยบายต่างประเทศของสหรัฐอเมริกา

การดำเนินนโยบายการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในรัฐบาลบารัค โอบามา สมัยที่ 1 และ 2 (ค.ศ. 2009 - 2017)

บารัค โอบามา เข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาใน ค.ศ. 2009 โดยได้ตั้งเป้าหมายในการรื้อฟื้นนโยบายสิ่งแวดล้อมและสภาพภูมิอากาศของสหรัฐฯ และได้ประกาศเป้าหมายในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากระดับปี ค.ศ. 2005 ให้ได้ภายใน ค.ศ. 2020 และลดการปล่อยก๊าซให้ได้อีก 80 ภายในปี ค.ศ. 2050 (The White House, 2015a) ต่อมาใน ค.ศ. 2009 รัฐสภาได้ผ่านกฎหมาย The American Recovery

and Reinvestment Act ซึ่งเป็นกฎหมายเพื่อช่วยเหลือเศรษฐกิจในวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจ ปฏิรูประบบสุขภาพ สนับสนุนระบบการศึกษา โดยอัดฉีดงบประมาณกว่า 840 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐในการดำเนินนโยบายและโครงการริเริ่มภายใต้กฎหมายดังกล่าวเพื่อแก้ไขภาวะเศรษฐกิจถดถอย (The Great Recession) โดยกฎหมายนี้เป็นเครื่องมือให้รัฐบาลโอบามานำสหรัฐอเมริกา เปลี่ยนผ่านไปสู่เศรษฐกิจพลังงานที่สะอาดมากยิ่งขึ้น (Grunwald, 2012) จากการอนุมัติงบประมาณกว่า 90 พันล้านเหรียญสหรัฐในการดำเนินมาตรการการให้เงินกู้ การค้ำประกันวงเงินกู้และการให้เครดิตภาษี (The White House, 2016) ได้มีการจัดสรรงบประมาณ 66 พันล้านเหรียญสหรัฐในนวัตกรรมเทคโนโลยีด้านพลังงาน การสร้างงานสีเขียว และการพัฒนาประสิทธิภาพพลังงาน (Carley et. al, 2015)

โอบามาใช้อำนาจบริหารในการวางกฎเกณฑ์ของรัฐบาลกลางในประเด็น ก๊าซเรือนกระจก ใน ค.ศ. 2007 ศาลสูงสุดสหรัฐตัดสินว่าสำนักงานป้องกันสิ่งแวดล้อมสหรัฐ (United States Environmental Protection Agency; EPA) มีอำนาจในการกำหนดว่าการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากยานพาหนะต่าง ๆ เป็นมลภาวะภายใต้กฎหมายอากาศสะอาดของสหรัฐ (Clean Air Act) ทำให้ EPA มีอำนาจในการวางกฎระเบียบในการลดก๊าซเรือนกระจก รวมถึงการสร้างมาตรฐานในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคคมนาคมและสามารถจำกัดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้า โรงงานไฟฟ้า อุตสาหกรรมน้ำมัน และก๊าซรวมถึงการฝังกลบขยะมูลฝอยของเทศบาลได้ (Congressional Research Service, 2021) นอกจากนี้ สำนักงานป้องกันสิ่งแวดล้อมสหรัฐยังมีหน้าที่ในการจัดทำ The Greenhouse Gas Reporting Program (GHGRP) ซึ่งเป็นการจัดทำเอกสารรายงานการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากโรงงานที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยตรงในการผลิตสินค้าเกือบทุกประเภทและจากผู้จัดหาและผลิตเชื้อเพลิงบางชนิดและก๊าซเรือนกระจก โดยข้อมูลการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เก็บจากอุตสาหกรรมและโรงงานต่าง ๆ จะทำให้ผู้กำหนดนโยบายเข้าใจถึงกระแสการใช้พลังงานและเห็นทิศทางของการวางมาตรฐานและนโยบายในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้ (Congressional Research Service, 2023)

รัฐบาลโอบามาได้อาศัยอำนาจของสำนักงานป้องกันสิ่งแวดล้อมสหรัฐ ในการสร้างมาตรฐานการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในอุตสาหกรรมพลังงาน น้ำมันและก๊าซ เครื่องใช้ไฟฟ้า รวมถึงภาคคมนาคมและภาคเกษตรกรรมภายในประเทศ โดยสำนักงานดังกล่าวมีอำนาจในการสร้างมาตรฐานและกฎระเบียบด้านสภาพภูมิอากาศเป็นตัวอย่างให้กับหน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐบาลกลางทั่วประเทศ และมีการร่วมงานกับหน่วยงานระดับประเทศหลากหลายหน่วยงานในการลดก๊าซเรือนกระจก การรับมือและปรับตัวกับผลกระทบจากสภาพภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงภายในประเทศ เช่น ในวันที่ 21 พฤษภาคม ค.ศ. 2010 โอบามาได้กำหนดแนวทางให้สำนักงานป้องกันสิ่งแวดล้อมสหรัฐ ร่วมงานกับองค์การบริหารความปลอดภัยบนท้องถนนของสหรัฐอเมริกา (National Highway Traffic Safety Administration; NHTSA) ซึ่งเป็นหน่วยงานในกระทรวง

คมนาคม (Department of Transportation) ของสหรัฐอเมริกาในการกำหนดมาตรฐานการปล่อยก๊าซเรือนกระจก การใช้เชื้อเพลิงอย่างมีประสิทธิภาพและดำเนินโครงการมาตรฐานการประหยัดเชื้อเพลิงเฉลี่ยขององค์กร (Corporate Average Fuel Economy Standards; CAFE) สำหรับรถยนต์นั่งส่วนบุคคลและรถบรรทุกขนาดเล็กที่ผลิตในรุ่นปี 2017 เป็นต้นไป และยานพาหนะขนาดกลางและขนาดใหญ่ที่สร้างขึ้นในรุ่นปี 2014 ถึง 2018 (United States Department of Transportation, n.d.)

นอกจากนี้ รัฐบาลบารัค โอบามามีการยื่นร่างงบประมาณครั้งแรกในเดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ. 2009 ในเนื้อหาที่มีการคาดการณ์ถึงรายได้กว่า 150 พันล้านเหรียญสหรัฐจากการสร้างระบบซื้อขายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่จะให้ทุนแก่การลงทุนในด้านพลังงานสะอาดในระยะเวลา 10 ปี (Falkner, 2010) ต่อมาในการประชุมรัฐสภาครั้งที่ 111 ในปี ค.ศ. 2009 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสังกัดพรรคเดโมแครต เฮนรี เอ. แวกซ์แมนและเอ็ดเวิร์ด เจ. มาร์กีย์ ได้มีการนำเสนอกฎหมาย The American Clean Energy and Security Act หรือเรียกอีกอย่างว่ากฎหมาย Waxman-Markey และในปี ค.ศ. 2010 สมาชิกวุฒิสภา จอห์น เคอร์รี่และโจเซฟ ลีเบอร์แมน ได้นำเสนอกฎหมาย The American Power Act โดยทั้งสองกฎหมายดังกล่าวเป็นการเปิดโอกาสให้มีการดำเนินโครงการ Cap-and-Trade ในการสร้างตลาดการค้าขายแลกเปลี่ยนคาร์บอนเครดิตเพื่อจูงใจให้เกิดการลดก๊าซเรือนกระจกผ่านแนวทางการใช้กลไกราคา (Market-Based) โดยภาครัฐจะกำหนดมาตรฐานปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกแต่ละชนิด และผู้กำหนดนโยบายดังกล่าวต้องการให้มีการซื้อขายใบอนุญาตในการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (Emission Allowances) ตามที่มีการกำหนดปริมาณไว้แล้วระหว่างกลุ่มธุรกิจและหน่วยงานภาครัฐที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจก รายใหญ่เพื่อสร้างรายได้ให้กับรัฐบาล (Congressional Research Service, 2021) ทว่าแม้จะมีการผ่านร่างกฎหมาย Waxman-Markey ในสภาผู้แทนราษฎร แต่ไม่เคยมีการนำร่างดังกล่าวมาเป็นวาระการประชุมของสมาชิกวุฒิสภาเลย จากการไม่มีนโยบายการซื้อขายเครดิตจากรัฐบาลกลาง จึงทำให้รัฐบาลมลรัฐมีการกำหนดและดำเนินโครงการ Cap-and-Trade ในระหว่างรัฐต่าง ๆ ในระดับภูมิภาคแทน

ต่อมาในการบริหารประเทศสมัยที่ 2 ของรัฐบาลบารัค โอบามา ใน ค.ศ. 2013 รัฐบาลโอบามาได้ประกาศแผนปฏิบัติการสภาพภูมิอากาศ (Climate Action Plan) ซึ่งประกอบไปด้วยยุทธศาสตร์ตามเสาหลักทั้ง 3 เสา ดังต่อไปนี้

1. การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกภายในประเทศ โดยมีการวางยุทธศาสตร์ในการเปลี่ยนผ่านไปสู่การใช้พลังงานสะอาดในการผลิตไฟฟ้า การกำหนดมาตรฐานการลดก๊าซเรือนกระจกของโรงงานไฟฟ้าทั้งเก่าและใหม่ รวมไปถึงมาตรฐานมลพิษจากคาร์บอนไดออกไซด์จากก๊าซและเชื้อเพลิงในรถยนต์โดยสารส่วนบุคคลและรถบรรทุกในระดับประเทศ นอกจากนี้รัฐบาลยังสนับสนุนให้มีการวิจัยพัฒนาและใช้พลังงานสะอาดในการผลิตไฟฟ้าเพื่อผลักดันให้รัฐบาลกลางของสหรัฐฯ เป็นผู้นำในด้านพลังงานสะอาดในประเทศ รวมไปถึงการขยายและปรับปรุงโครงข่ายไฟฟ้า

ให้ทันสมัยเพื่อลดค่าใช้จ่ายของประชาชนในประเทศ

2. การเตรียมพร้อมรับมือกับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศ โดยมีการวางยุทธศาสตร์ในการสร้างชุมชนและโครงสร้างพื้นฐานที่แข็งแกร่งและปลอดภัยมากขึ้นผ่านการลงทุนในการพัฒนามาตรการในการจัดการความเสี่ยง สำนักงานป้องกันสิ่งแวดล้อมสหรัฐทำหน้าที่ในการพิจารณาผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศรวมถึงมาตรการในการปรับตัวเพื่อจัดทำโครงการขึ้น โดยมีการจัดตั้งหน่วยงานพิเศษของมลรัฐ ท้องถิ่นและชนเผ่าที่จะมีเจ้าหน้าที่ให้คำปรึกษาหน่วยงานรัฐบาลกลางในการสร้างความพร้อมและการปรับตัวให้กับชุมชนในแต่ละมลรัฐ ท้องถิ่นและชนเผ่า

3. การเป็นผู้นำในความพยายามระหว่างประเทศในการจัดการกับสภาพภูมิอากาศโลก รัฐบาลบารัค โอบามาต้องการดำเนินนโยบายในประเทศเพื่อบรรลุเป้าหมายในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและเตรียมความพร้อมรับมือกับประเด็นสภาพภูมิอากาศผ่านโครงการระหว่างประเทศขนาดใหญ่ โดยมีทั้งนโยบายในการส่งเสริมความร่วมมือพหุภาคี การเจรจา และการจัดโครงการความร่วมมือแบบทวิภาคีกับประเทศตลาดเกิดใหม่อย่างจีน อินเดีย รวมถึงประเทศอื่น ๆ เพื่อหารือและดำเนินการเกี่ยวกับประเด็นสภาพภูมิอากาศ โดยสหรัฐมีการให้เงินสนับสนุนโครงการพลังงานหมุนเวียนและพลังงานสะอาด การเปลี่ยนผ่านจากการใช้เชื้อเพลิงฟอสซิลไปสู่ก๊าซธรรมชาติและพลังงานหมุนเวียน รวมไปถึงการช่วยเหลือทางด้านเทคโนโลยีเกี่ยวกับพลังงานสะอาดและการส่งเสริมการสร้างความแข็งแกร่งต่อการปรับตัวเข้ากับสภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลงให้กับประเทศต่าง ๆ อีกด้วย (Executive Office of The President, 2013)

จากแผนปฏิบัติการสภาพภูมิอากาศของสหรัฐที่รัฐบาลประธานาธิบดีบารัค โอบามาได้ประกาศในเดือนมิถุนายน ค.ศ. 2013 นั้น มีตัวอย่างมาตรการมากมายที่ทางรัฐบาลได้ดำเนินการตามยุทธศาสตร์ของเสาหลักทั้ง 3 เสา เริ่มต้นจากเสาหลักที่ 1 การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในประเทศ จากการลงนามกฎหมาย The American Recovery and Investment ทำให้มีมาตรการลดหย่อนภาษีสำหรับโครงการผลิตพลังงานกว่าร้อยละ 30 เพื่อจูงใจให้มีการลงทุนด้านพลังงานสะอาด ยังผลให้การติดตั้งโรงงานไฟฟ้าพลังงานแสงอาทิตย์และพลังงานลมที่มีกำลังการผลิตเพิ่มขึ้นจาก 1.2 และ 25 กิกะวัตต์จากปี ค.ศ. 2009 เป็น 31 และ 75 กิกะวัตต์ตามลำดับในปี ค.ศ. 2017 (Environment America, 2017) จากการสนับสนุนการลงทุนในพลังงานลมและพลังงานแสงอาทิตย์ก่อให้เกิดการแข่งขันในการผลิตฟาร์มกังหันลมที่มากขึ้น ทำให้ตั้งแต่ปี 2008 ค่าใช้จ่ายจากการใช้พลังงานลมบนบกลดลงร้อยละ 41 และในปี 2015 พลังงานลมได้ผลิตกระแสไฟฟ้าให้กับประชาชนอเมริกันมากกว่า 17 ล้านครัวเรือน (United States Department of Energy, 2017) โดยการเพิ่มขึ้นของการผลิตพลังงานไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียนและพลังงานสะอาดได้ทำให้ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของสหรัฐลดลงจากปี ค.ศ. 2008 ถึง 2015 กว่าร้อยละ 9.5 ทว่าเศรษฐกิจของสหรัฐกลับเติบโตขึ้นมากกว่าร้อยละ 10 (Deese,

Holdren et al. 2017)

นอกจากนี้ในวันที่ 3 สิงหาคม ค.ศ. 2015 ประธานาธิบดีบารัค โอบามาและสำนักงานป้องกันสิ่งแวดล้อมสหรัฐฯได้ประกาศแผนพลังงานสะอาด (The Clean Power Plan; CPP) เพื่อเป็นการสร้างมาตรฐานในการลดก๊าซเรือนกระจกในภาคการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานของรัฐต่าง ๆ ในประเทศ (Eilperin & Mufson, 2014) ยังมีการกำหนดกฎระเบียบที่จะนำไปสู่การปฏิบัติให้รัฐต่าง ๆ ดำเนินการเพื่อลดก๊าซเรือนกระจกจากโรงงานไฟฟ้า รวมไปถึงการเปลี่ยนผ่านไปสู่อุตสาหกรรมพลังงานสะอาดเพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับประเทศและลดค่าใช้จ่ายในการบริโภคพลังงานไฟฟ้าภายในประเทศ ซึ่งสำนักงานฯคาดการณ์ไว้ว่าแผนปฏิบัติการนี้จะช่วยลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกกว่าร้อยละ 32 จากระดับค.ศ. 2005 ภายใน ค.ศ. 2030 (The New York Times. 2017) ในด้านการกำหนดมาตรฐานการปล่อยก๊าซเรือนกระจกใน ค.ศ. 2012 สำนักงานป้องกันสิ่งแวดล้อมสหรัฐฯร่วมกับกระทรวงคมนาคมของสหรัฐฯในการประกาศมาตรฐานการใช้เชื้อเพลิงอย่างมีประสิทธิภาพสำหรับยานยนต์โดยสารและยานยนต์เพื่อการพาณิชย์ขนาดเล็กลงในรุ่นปี 2025 โดยมาตรฐานดังกล่าวจะช่วยประหยัดน้ำมันเชื้อเพลิงกว่า 54.5 ไมล์ต่อแกลลอน หากดำเนินการร่วมกับมาตรฐานการใช้เชื้อเพลิงอย่างมีประสิทธิภาพสำหรับยานยนต์ในรุ่นปี 2011 ถึง 2016 ซึ่งกำลังดำเนินการ คาดการณ์ว่าจะสามารถประหยัดค่าใช้จ่ายให้กับผู้บริโภคได้กว่า 1.7 ล้านล้านเหรียญสหรัฐ และจะลดการบริโภคน้ำมันลงกว่า 12 พันล้านเหรียญสหรัฐ (The White House, 2012)

ในส่วนของมาตรการที่รัฐบาลโอบามาได้ดำเนินการเพื่อเตรียมพร้อมรับมือกับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศตามเสาหลักที่ 2 ในแผนปฏิบัติการดังกล่าวนี้มีหลากหลายมาตรการ ยกตัวอย่างเช่น ใน ค.ศ. 2014 สำนักงานกิจการอินเดียียน (Bureau of Indian Affairs) สังกัดกระทรวงมหาดไทย (Department of Interior) ได้ประกาศความร่วมมือด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศระหว่างรัฐบาลกลางและชนเผ่าและโครงการความช่วยเหลือทางเทคนิคซึ่งมีมูลค่ากว่า 10 ล้านเหรียญสหรัฐที่จะช่วยให้ชนเผ่าสามารถปรับตัวและรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศได้ (The White House, 2014a) ต่อมาใน ค.ศ. 2015 รัฐบาลได้ดำเนินงานร่วมกับชุมชนที่ได้รับผลกระทบจากพายุเฮอริเคนแซนดีในช่วงปี ค.ศ. 2012 จากภัยพิบัติดังกล่าวได้ก่อให้เกิดแผ่นดินถล่มและความเสียหายต่อโครงสร้างพื้นฐานมากมาย เช่น ที่อยู่อาศัยถนนและสะพาน เป็นต้น ทำให้รัฐบาลโอบามาประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ ภาคเอกชนและกลุ่มชุมชนผู้ได้รับผลกระทบในการจัดทำโครงการมากมายเพื่อเยียวยาและช่วยเหลือพื้นที่ที่เสียหาย ทั้งในโครงการช่วยเหลือด้านเงินให้เปล่าและเงินกู้ยืมซึ่งใช้งบประมาณมากกว่า 1.4 พันล้านเหรียญสหรัฐในการช่วยเหลือในค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัยและความเสียหายจากภัยพิบัติ 7.5 พันล้านเหรียญสหรัฐในการจ่ายเงินประกันน้ำท่วม และ 11.6 พันล้านเหรียญสหรัฐ สำหรับการซ่อมแซมโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ นอกจากนี้ยังส่งเสริมการวางแผนการปรับตัวกับสภาพภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงและนำมาตราการต่าง ๆ ไปปรับใช้กับชุมชนเปราะบางในประเทศ

อีกด้วย (The White House, 2015c)

ในส่วนของตัวอย่างมาตรการเสาหลักที่ 3 การเป็นผู้นำในความพยายามระหว่างประเทศในการจัดการกับสภาพภูมิอากาศโลก รัฐบาลโอบามามีความกระตือรือร้นในการจัดโครงการและการเจรจากับประเทศต่าง ๆ มากมายทั้งแบบทวิภาคีและพหุภาคี ยกตัวอย่างเช่น ในค.ศ. 2009 โอบามาได้จัดงานการประชุมกลุ่มเศรษฐกิจหลักด้านพลังงานและสภาพภูมิอากาศ (Major Economies Forum on Energy and Climate Change) ซึ่งมีประเทศที่เข้าร่วมกว่า 17 ประเทศซึ่งมีอัตราการปล่อยก๊าซเรือนกระจกรวมกันทั่วโลกกว่าร้อยละ 75 (Executive Office of The President, 2013) ต่อมาในค.ศ. 2014 สหรัฐอเมริกาและสาธารณรัฐประชาชนจีนมีการออกแถลงการณ์ร่วมในด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (U.S.- China Joint Announcement on Climate Change) โดยโอบามาและสีได้ร่วมกันแถลงแผนปฏิบัติการหลัง ค.ศ. 2020 โดยสหรัฐฯ ได้ตั้งเป้าหมายในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกไว้ที่ร้อยละ 26 ถึง 28 จากระดับ ค.ศ. 2005 ให้สำเร็จภายใน ค.ศ. 2025 ขณะที่สาธารณรัฐประชาชนจีนตั้งเป้าหมายที่จะบรรลุจุดสูงสุดของการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ให้สำเร็จใน ค.ศ. 2030 และเพิ่มส่วนแบ่งของการใช้เชื้อเพลิงที่ไม่ใช่ถ่านหินและฟอสซิลเพื่อเป็นพลังงานต้นกำเนิดให้สำเร็จในปีเดียวกัน (The White House, 2014b)

ใน ค.ศ. 2015 มีการประกาศความร่วมมือการบริการด้านสภาพภูมิอากาศเพื่อการพัฒนาที่ยืดหยุ่น (The Climate Services for Resilient Development Partnership) ซึ่งเป็นความร่วมมือกันระหว่างรัฐบาลสหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักรและองค์กรระหว่างประเทศ 7 องค์กรทั่วโลก เช่น The American Red Cross, Asian Development Bank และ Google เป็นต้น โดยความร่วมมือนี้เป็นการให้ความช่วยเหลือในด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ข้อมูล เครื่องมือ และการฝึกอบรมแก่ประเทศกำลังพัฒนาในการปรับตัวและรับมือกับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยความร่วมมือดังกล่าวได้รับเงินสนับสนุนจากรัฐบาลสหรัฐอเมริกาและสหราชอาณาจักร รวมถึงองค์กรระหว่างประเทศ 7 แห่ง เป็นจำนวนเงินกว่า 34 ล้านเหรียญสหรัฐฯ (The White House, 2015b) อีกทั้งโอบามายังได้ให้เงินทุนแก่กองทุนภูมิอากาศสีเขียว (Green Climate Fund; GCF) เป็นจำนวน 500 ล้านเหรียญสหรัฐฯ กองทุนดังกล่าวถูกก่อตั้งในปี ค.ศ. 2010 และได้รับเงินทุนจากประเทศมั่งคั่งเพื่อช่วยเหลือประเทศกำลังพัฒนาในการสร้างความยืดหยุ่นและการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยเงินทุนดังกล่าวถูกดึงมาจากกระทรวงต่างประเทศของสหรัฐฯ โดยไม่ต้องผ่านการอนุมัติของรัฐสภา ซึ่งจะเป็นเงินทุนในการสนับสนุนการดำเนินการตามความพยายามระหว่างประเทศในข้อตกลงปารีส (Slezak, 2017)

อีกทั้งจากความพยายามมีบทบาทในด้านสภาพภูมิอากาศระหว่างประเทศและระดับโลก ทำให้สหรัฐฯ ได้ลงนามเข้าร่วมเป็นสมาชิกภาคีข้อตกลงปารีส (Paris Agreement) ในปี ค.ศ. 2016 โดยข้อตกลงปารีสเป็นข้อตกลงตามกรอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการ

เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ข้อตกลงดังกล่าวมีเป้าหมายที่จะรักษาระดับการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิเฉลี่ยทั่วโลกให้ต่ำกว่า 2 องศาเซลเซียสเมื่อเทียบกับระดับก่อนการปฏิวัติอุตสาหกรรม และจำกัดการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิไม่ให้สูงขึ้นเกิน 1.5 องศาเซลเซียสเหนือระดับก่อนการปฏิวัติอุตสาหกรรม (United Nations Climate Change, n.d.) ก่อนหน้านั้นในเดือนมีนาคม ค.ศ. 2015 รัฐบาลโอบามาได้ส่งรายงานให้กับกรอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (UNFCCC) โดยรายงานดังกล่าวว่าด้วยการตั้งเป้าหมายและแผนการมีส่วนร่วมในการลดก๊าซเรือนกระจก (Intended Nationally Determined Contribution; INDC) ว่าสหรัฐฯ จะลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกลงตามเป้าหมายระดับประเทศที่เคยตกลงไปหลังเข้ารับตำแหน่งในวาระที่ 1 โดยจะสามารถลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากมาตรการที่สำคัญต่าง ๆ เช่น แผนพลังงานสะอาด (The Clean Power Plan), มาตรฐานประสิทธิภาพการใช้เชื้อเพลิง และก๊าซเรือนกระจกสำหรับยานยนต์ขนาดกลางและขนาดใหญ่, มาตรฐานการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพและมาตรการในการลดก๊าซเรือนกระจกอื่น ๆ ตามกลไกตลาด (The White House, 2015a) เป็นต้น ต่อมาในเดือนพฤศจิกายน หลังจากการประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศครั้งที่ 21 (COP21) บาร์ค โอบามาได้ปฏิเสธการอนุมัติโครงการท่อลำเลียงน้ำมันดิบ The Keystone XL จากแคนาดาสู่โรงกลั่นในสหรัฐฯ เพื่อแสดงให้เห็นถึงบทบาทนำในการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลกของสหรัฐฯ ซึ่งโครงการดังกล่าวถือเป็นสัญลักษณ์แห่งการต่อสู้ของฝั่งอนุรักษ์นิยมต่อการดำเนินนโยบายสภาพภูมิอากาศของสหรัฐฯ (Goldenberg & Roberts, 2015)

อย่างไรก็ตาม โอบามาได้ลงนามในข้อตกลงปารีสโดยไม่ได้รับการอนุมัติจากรัฐสภา ส่งผลให้รัฐบาลถัดไปสามารถถอนตัวออกจากข้อตกลงดังกล่าวได้ เมื่อการเลือกตั้งในปี ค.ศ. 2016 มาถึง โดนัลด์ ทรัมป์ จากพรรครีพับลิกันได้รับชัยชนะและประกาศถอนตัวออกจากข้อตกลงปารีสในปี ค.ศ. 2017 โดยกระบวนการในการถอนตัวจะเสร็จสิ้นใน ค.ศ. 2020 นอกจากนี้ ทรัมป์ยังดำเนินการในการยกเลิกมาตรการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของรัฐบาลโอบามาและให้ความสำคัญกับกลุ่มธุรกิจเหมืองถ่านหินในรัฐต่าง ๆ หรือรัฐอนุรักษ์นิยมที่เป็นฐานคะแนนสำคัญของพรรครีพับลิกัน (The New York Times, 2017)

ปัจจัยภายนอก

1. เหตุการณ์ทางการเมืองในต่างประเทศและระดับระหว่างประเทศ

เหตุการณ์ทางการเมืองในระดับระหว่างประเทศในช่วงการบริหารงานของรัฐบาล บาร์ค โอบามา เป็นช่วงเวลาที่ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนก้าวขึ้นมามีอำนาจทางเศรษฐกิจและพยายามสร้างบทบาทนำในเอเชีย โดยใช้อิทธิพลทางเศรษฐกิจในการดำเนินการทางการทูตและความมั่นคงกับประเทศในภูมิภาค กอปรกับความต้องการกระชับความสัมพันธ์ของสหรัฐอเมริกากับญี่ปุ่นและเกาหลีใต้ที่เป็นพันธมิตรของวอชิงตันมาอย่างยาวนาน รัฐบาลโอบามาจึงมี

นโยบายpivotเอเชีย (Pivot to Asia)ขึ้นมาใน ค.ศ. 2011 นโยบายดังกล่าวดำเนินการโดยเน้นย้ำถึงแง่มุมทางการทูต เศรษฐกิจ และการทหาร เพื่อรับรองความเป็นผู้นำและอิทธิพลของสหรัฐฯ ในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก เช่น การเข้าร่วมการประชุม ASEAN Regional Forum เพื่อแสดงจุดยืนถึงความสนใจในอิสรภาพการเดินทางในน่านน้ำภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เป็นต้น (Lieberthal, 2011)

นอกจากนี้ รัฐบาลโอบามายังคงไว้ซึ่งการดำเนินการทางทหารในพื้นที่ตะวันออกกลาง ต่อจากรัฐบาลจอร์จ ดับเบิลยู. บุช เนื่องจากต้องการจัดการกับกลุ่มก่อการร้ายอย่าง Al Qaeda ซึ่งก่อให้เกิดเหตุการณ์ 9/11 และการปรกครองของกลุ่มตอลิบานในอัฟกานิสถานที่ส่งผลกระทบต่อผลประโยชน์แห่งชาติที่สำคัญของสหรัฐฯ เช่น ใน ค.ศ. 2009 โอบามามีการประกาศว่าได้วางแผนเพิ่มกองกำลังในอัฟกานิสถานเป็นจำนวนทหารกว่า 30,000 นายเพื่อขัดขวางระบอบปกครองตอลิบานในการก้าวขึ้นมาขึ้นอำนาจหรือการอนุญาตให้กลุ่มก่อการร้ายอัลกออิดะห์ (Al Qaeda) เข้ามาใช้พื้นที่เป็นฐานในการก่อการร้ายต่อสหรัฐฯและพันธมิตร นอกจากนี้ยังมีการวางแผนการถอนกองกำลังออกจากอัฟกานิสถานภายในเดือนมิถุนายน ค.ศ. 2011 (Nelson, n.d.) โดยการประกาศแผนดังกล่าวพร้อมกำหนดการถอนกองกำลังออกจากอัฟกานิสถานถือเป็นการประนีประนอมให้กับชาวอเมริกันที่ต้องการจบสงครามที่สูญเสียเลือดเนื้อและงบประมาณมหาศาล จะเห็นได้จากการสำรวจของ Pew Research Center ที่ได้สำรวจว่ามีประชาชนชาวอเมริกันกว่าร้อยละ 56 ต้องการให้ถอนกองกำลังออกจากอัฟกานิสถานโดยเร็วที่สุดในปี ค.ศ. 2011 (Pew Research Center, 2011) จากตัวอย่างทั้งนโยบายและเหตุการณ์ที่ได้กล่าวไปข้างต้น เป็นนโยบายที่ได้รับการสนับสนุนจากเสียงข้างมากในการเมืองภายในและประชาชนในสหรัฐฯ มากกว่าการกำหนดข้อบังคับในการลดก๊าซเรือนกระจก กอปรกับเหตุการณ์ในระบอบระหว่างประเทศที่ส่งผลต่อผลประโยชน์แห่งชาติของสหรัฐฯ จึงทำให้โอบามาสามารถดำเนินการเพื่อบรรลุเป้าหมายด้านความมั่นคงและเศรษฐกิจของตนได้

อย่างไรก็ตาม สงครามและการต่อต้านการก่อการร้ายในตะวันออกกลางเป็นประเด็นต่อเนื่องที่รัฐบาลโอบามายังคงต้องดำเนินการในการบริหารประเทศในสมัยที่ 2 เนื่องจากการเกิดขึ้นของกลุ่มก่อการร้าย Islamic State of Iraq and Syria (ISIS) ที่เข้ายึดครองพื้นที่ในประเทศอิรักและซีเรีย กลุ่มก่อการร้ายดังกล่าวทำการสังหารนักข่าวชาวอเมริกัน 2 คน ใน ค.ศ. 2014 ส่งผลให้รัฐบาลโอบามามีการแถลงการณ์เพื่อจัดการกับองค์กรก่อการร้าย ISIS และมีการโจมตีทางอากาศในซีเรียมากกว่า 10,000 ครั้ง ทั้งยังมีจำนวนทหารปฏิบัติการในอิรักเพิ่มขึ้นกว่า 5,000 นาย ใน ค.ศ. 2016 (Nelson, n.d.) อีกทั้งการที่สาธารณรัฐประชาชนจีนยังคงพยายามสร้างบทบาทในเอเชียแปซิฟิกทั้งทางเศรษฐกิจและการปฏิบัติการทางทหารที่ก้าวร้าวยิ่งขึ้นในเขตทะเลจีนใต้ กอปรกับการปรากฏขึ้นของประเทศเศรษฐกิจใหม่มากมายในเอเชียที่จะเป็นตลาดขนาดใหญ่ให้กับนักลงทุน ส่งผลให้โอบามายังดำเนินการนโยบาย Pivot to Asia และมีการตั้งเป้าหมายการเจรจาเขตการค้าเสรีแบบพหุภาคีกับ 12 ประเทศหุ้นส่วน

หรือ the Trans-Pacific Partnership (TPP) อย่างต่อเนื่องหลังจากชนะการเลือกตั้งในสมัยที่ 2 (The WEEK Staff, 2015)

ทั้งนี้ เนื่องจากเป็นวาระสุดท้ายในการดำรงตำแหน่งประธานาธิบดี หลังจากการชนะการเลือกตั้งในสมัยที่ 2 โอบามาจึงได้มีการดำเนินนโยบายตามเป้าหมายการมีส่วนร่วมในระบบระหว่างประเทศทั้งแบบทวิภาคีและพหุภาคีในด้านสภาพภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงโลก เช่น ใน ค.ศ. 2013 มีการเจรจาระหว่างสหรัฐอเมริกากับกลุ่มประเทศ G-20 เพื่อลดการบริโภคและการผลิตสารไฮโดรฟลูออโรคาร์บอน (HFCs) ซึ่งเป็นหนึ่งในก๊าซเรือนกระจกที่อันตรายต่อสภาพภูมิอากาศ (Institute For Governance & Sustainable Development, 2013) ต่อมาได้มีการเข้าร่วมการประชุม COP21 ในเดือนธันวาคม ค.ศ. 2015 ซึ่งเป็นการประชุมที่มีผู้เจรจาเข้าร่วมจากประเทศต่าง ๆ กว่า 195 ประเทศเพื่อเจรจาข้อตกลงในการลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์และป้องกันไม่ให้อุณหภูมิโลกสูงกว่า 2 องศาเซลเซียส โอบามาเชื่อว่าการประชุมในครั้งนี้จะเป็นจุดเปลี่ยนในความพยายามพหุภาคีที่จะจำกัดการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิโลก (BBC NEWS, 2015) ก่อนต่อมาปี ค.ศ. 2016 จะมีการลงนามในข้อตกลงดังกล่าวที่มีชื่อว่า ข้อตกลงปารีส (Paris Agreement)

2. บรรยากาศทางการเมืองระหว่างประเทศ นโยบายต่างประเทศของประเทศอื่น ๆ ซึ่งส่งผลกระทบต่อการดำเนินนโยบายต่างประเทศของสหรัฐฯ

รัฐต่าง ๆ ซึ่งเป็นภาคีของพิธีสารเกียวโตอันมีผลผูกพันทางกฎหมาย ได้พยายามเปลี่ยนผ่านไปสู่การใช้พลังงานสะอาด รวมถึงการสร้างงานและเศรษฐกิจสีเขียวขึ้น โดยเฉพาะสหภาพยุโรปที่ได้ให้สัตยาบันต่อพิธีสารเกียวโตใน ค.ศ. 2002 ทำให้มีพันธกรณีในการลดก๊าซเรือนกระจก นอกจากนี้สหภาพยุโรปยังมีบทบาทนำด้านสิ่งแวดล้อมและสภาพอากาศในเวทีระหว่างประเทศ โดยเฉพาะในพิธีสารเกียวโตที่สหภาพยุโรปพยายามผลักดันให้มีผลบังคับใช้ได้เร็วที่สุด และเป็นกลุ่มประเทศแรกที่กำหนดมาตรการและสร้างตลาดซื้อขายคาร์บอนเครดิตเพื่อลดก๊าซเรือนกระจกให้ได้ตามพันธกรณีทางกฎหมายของพิธีสารดังกล่าวเพื่อเป็นตัวอย่างให้กับประเทศต่าง ๆ (European Parliament, 2015) ขณะเดียวกัน รัฐบาลบารัค โอบามา ก็ได้ถูกจับตามองและคาดหวังจากนานาประเทศว่าจะบริหารประเทศสหรัฐอเมริกาให้สามารถปฏิรูปทิศทางการจัดการการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลกได้อย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่ จะเห็นได้จากกรณีที่สหภาพยุโรปพยายามเรียกร้องให้รัฐบาลโอบามากำหนดเป้าหมายระยะกลางในการลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก หลังจากสตาฟรอส ดิมาส (Stavros Dimas) กรรมการธิการด้านสิ่งแวดล้อมแห่งสหภาพยุโรป ได้รับรู้ถึงค่านิยมของประธานาธิบดีโอบามาที่จะลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกร้อยละ 80 ภายใน ค.ศ. 2050 ประกอบกับแนวคิดของโอบามาในการสร้างระบบ cap-and-trade และจัดสรรเงินทุนงบประมาณในการประมูลใบอนุญาตการซื้อขายก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ในระบบดังกล่าว (Macabrey, 2009)

นอกจากนี้ จากการสัมภาษณ์บุคคลในทำเนียบขาวและเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลกลาง โดย Kincaid และ Roberts (2013) พบว่ารัฐบาลบารัค โอบามาต้องการดำเนินการตามคำสัญญาในการให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศกำลังพัฒนาด้านเงินทุนเพื่อส่งเสริมการรับมือกับสภาพภูมิอากาศเปลี่ยนแปลง การพัฒนาพลังงานสะอาดและการเสริมสร้างภูมิทัศน์ที่ยั่งยืนจากการเจรจาหรือในข้อตกลงโคเปนเฮเกนที่นานาประเทศมีความคาดหวังถึงแนวทางใหม่ในการจัดการด้านสภาพภูมิอากาศจากรัฐบาลโอบามา กอปรกับการครองเสียงข้างมากในวุฒิสภาของพรรคเดโมแครตในช่วง 2 ปีแรกของการบริหารงาน จึงส่งผลให้รัฐบาลให้ความสำคัญกับโครงการ Global Climate Change Initiative (GCCII) โดยจัดสรรงบประมาณของโครงการลงในงบประมาณของประเทศตั้งแต่ ค.ศ. 2009 ถึง 2012 ซึ่งงบประมาณทั้งหลายมาจากกระทรวงการคลัง กระทรวงการต่างประเทศและ USAID โดยเริ่มต้นในปี 2009 ที่ 321 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

ในการบริหารงานวาระที่ 2 เหตุการณ์ทางการเมืองและการก่อการร้ายในตะวันออกกลางส่งผลให้รัฐบาลโอบามาต้องคงไว้ซึ่งปฏิบัติการทางทหาร ทั้งนี้ การโจมตีทางอากาศในอิรักและซีเรียได้ส่งผลให้เกิดการใช้อาวุธที่ก่อมลพิษและก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ นอกจากนี้ยังสร้างการปนเปื้อนในดิน อากาศและน้ำในพื้นที่ที่เกิดสงครามอีกด้วย โดยสหรัฐฯได้โจมตีแหล่งน้ำมันเพื่อตัดกำลังทุนในการก่อการร้ายของกลุ่ม ISIS ตั้งแต่การโจมตีฐานกักเก็บน้ำมันของ ISIS ใน ค.ศ. 2014 จนถึงช่วงต้น ค.ศ. 2016 กองทัพสหรัฐฯอ้างว่าได้ทำลายฐานกักเก็บน้ำมันกว่า 260 แห่งและรถบรรทุกน้ำมันหลายร้อยคัน (Zwijnenburg & Waleij, 2016) แม้สหรัฐอเมริกาและจีนจะมีการประกาศแถลงการณ์ร่วมกันด้านสภาพภูมิอากาศ ทว่าการที่สาธารณรัฐประชาชนจีนได้พยายามสร้างอิทธิพลในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกผ่านการทูต เศรษฐกิจและการดำเนินการทางทหารในน่านน้ำภายในภูมิภาค เช่น ในปี ค.ศ. 2014 บริษัทของรัฐบาลจีนได้วางแท่นขุดเจาะน้ำมันในพื้นที่หมู่เกาะพาราเซล ซึ่งประเทศเวียดนามมองว่าเป็นการรุกล้ำน่านน้ำอธิปไตยของประเทศตน (McKirdy, 2014) ส่งผลให้โอบามาต้องการมีส่วนร่วมในกิจการของภูมิภาคดังกล่าวเพื่อคานอำนาจกับมหาอำนาจใหม่ที่ผงาดขึ้นมา โดยสหรัฐฯได้มีการเจรจการค้าเสรีแบบพหุภาคี The Trans-Pacific Partnership (TPP) ทว่ามีผู้สังเกตการณ์คาดการณ์ว่าการเจรจาเขตการค้าเสรีดังกล่าวจะส่งผลต่อนโยบายการจัดการสภาพภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงของโอบามา เนื่องจากการอนุญาตให้มีการขนส่งทรายน้ำมัน ก๊าซธรรมชาติและถ่านหินระหว่างประเทศสมาชิก TPP ซึ่งเป็นการสนับสนุนอุตสาหกรรมน้ำมันและถ่านหินที่จะก่อให้เกิดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เพิ่มขึ้น (Friends of Earth, n.d.) โดยการดำเนินนโยบายต่างประเทศทั้ง 2 นโยบายในตะวันออกกลางและเอเชียแปซิฟิกจะส่งผลเสียต่อเป้าหมายในการลดก๊าซเรือนกระจกของรัฐบาล

ปัจจัยภายใน

1. สภาพเศรษฐกิจ

วิกฤติเศรษฐกิจสหรัฐอเมริกาในปี ค.ศ. 2008 เกิดจากวิกฤติสินเชื่อด้วยคุณภาพ (Sub-Prime Mortgage Crisis) จากการเพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็วของมูลค่าอสังหาริมทรัพย์ ทำให้เกิดการลงทุนตราสารหนี้ Mortgage-Backed Securities (MBS) ที่มีอสังหาริมทรัพย์ เป็นที่ค้ำประกันซึ่งจำหน่ายโดยธนาคารและสถาบันการเงินต่าง ๆ ในสหรัฐอเมริกาอย่างแพร่หลาย โดยสินเชื่อดังกล่าวเป็นการมัธรวมสินเชื่ออสังหาริมทรัพย์ที่มีการขาดการชำระหนี้เข้ากับสินเชื่อคุณภาพดี และมีกำไรโฆษณาจากทางสถาบันการเงินเพื่อเรียกการลงทุนจากบริษัทและนักลงทุนต่าง ๆ โดยไม่จำกัดว่านักลงทุนจะมีงานหรือรายได้มากขึ้นหรือไม่ จึงส่งผลให้ราคาบ้านและอสังหาริมทรัพย์ พุ่งสูงขึ้นและก่อให้เกิดหนี้ที่เพิ่มขึ้นกับนักลงทุนเรื่อยมา การลงทุนในครั้งนี้มีมูลค่ากว่า 5 แสน ล้านเหรียญสหรัฐ ส่งผลให้เกิดการยึดบ้านที่เป็นที่จำนองสำหรับตราสารดังกล่าว ต่อมาเมื่อมูลค่าตราสารลดลงอย่างรวดเร็วและเกิดการค้างชำระหนี้ ทำให้ธนาคารและสถาบันการเงินต่าง ๆ ขาดทุนสำรองรวมถึงสูญเสียสภาพคล่องทางการเงินจนเกิดการล้มละลายขึ้นในหลายสถาบัน ทำให้สถาบันทางการเงินที่ยังคงเหลืออยู่เกิดการตื่นตระหนกและเพิ่มความเข้มงวดในการปล่อยเงินกู้ให้แก่ธุรกิจต่าง ๆ จนก่อให้เกิดปัญหาสภาพคล่องต่อบริษัทมากมาย กระทั่งก่อให้เกิดการว่างงานและภาวะเศรษฐกิจถดถอยขึ้นในที่สุด (ปนิธศรี ปทุมวัฒน์, 2553)

จากวิกฤติทางเศรษฐกิจดังกล่าว ส่งผลให้อัตราผลิตภัณฑ์มวลรวมของสหรัฐฯ ตีลบ ร้อยละ 2.5 และอัตราการว่างงานเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 10 ใน ค.ศ. 2009 (Long, 2020) อย่างไรก็ตาม เฮนรี พอลสัน (Henry Paulson) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังของสหรัฐฯ ในขณะนั้น ได้ร่วมงานกับเบน เฮอร์นันเดซ (Ben Bernanke) ประธานธนาคารกลางสหรัฐฯ และ ทิม ไกธเนอร์ (Tim Geithner) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังของสหรัฐฯ คนถัดมาของรัฐบาล โอบามา ได้ริเริ่มโครงการ the Troubled Assets Relief Program (TARP) ที่อัดฉีดเงินทุน เข้าสู่ระบบธนาคาร รวมถึงมีการใช้เครื่องมือทดสอบความแข็งแกร่งของระบบธนาคารพาณิชย์ เพื่อให้สามารถเตรียมพร้อมรับมือกับวิกฤติการณ์ต่าง ๆ ในอนาคตได้ ซึ่งเป็นจุดเปลี่ยนในการฟื้นฟูระบบการเงินที่ทำให้ธนาคารขนาดใหญ่มีเสถียรภาพและกลับมาแข็งแกร่งอีกครั้ง (Bailey, 2010) นอกจากนี้โครงการ TARP จะให้เงินช่วยเหลือธนาคารและสถาบันการเงินแล้ว ยังได้ให้เงินช่วยเหลืออุตสาหกรรมยานยนต์กว่า 82 พันล้านเหรียญสหรัฐ (U.S. Department of the Treasury, n.d.) จึงทำให้โอบามาสามารถสร้างมาตรฐานการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพกับอุตสาหกรรมยานยนต์ได้

ต่อมาการค้นพบวิธีการขุดเจาะปิโตรเลียมและก๊าซธรรมชาติแบบ Fracking² ส่งผลให้เกิด การฟื้นฟูเศรษฐกิจของอสังหาริมทรัพย์ รายงานระบุว่า การ Fracking ทำให้เกิดการผลิตปิโตรเลียม

² Fracking คือ การขุดเจาะปิโตรเลียมที่सानสองเทคโนโลยีที่เรียกว่า Hydraulic Fracturing กับ Horizontal Drilling เข้าด้วยกัน โดยจะฉีดน้ำผสมสารเคมีและทรายจำนวนมากลงใต้ดินเพื่อทำให้เกิดรอยแตกในชั้นหินดินดาน เพื่อให้มันมีน้ำและก๊าซธรรมชาติ ที่ถูกเก็บกักอยู่ระหว่างชั้นหินหลุดออกมา ซึ่งวิธีการนี้ทำให้ได้ปริมาณปิโตรเลียมสูงกว่าวิธีอื่นถึง 3 เท่า

จากหินดินดานมากยิ่งขึ้นและยังผลผู้ใช้พลังงานทุกประเภทรวมถึงผู้ใช้พลังงานเชิงพาณิชย์ ภาคอุตสาหกรรมและไฟฟ้าในสหรัฐอเมริกาได้รับผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจเป็นมูลค่ารวม 74 พันล้าน เหรียญสหรัฐต่อปีจากการ Fracking ที่เพิ่มขึ้นในช่วง ค.ศ. 2007-2013 (Drews, 2015) ซึ่งยังประโยชน์ให้กับกลุ่มธุรกิจ ทั้งยังเป็นการสร้างความมั่นคงและการไม่พึ่งพาการนำเข้าพลังงาน ให้กับวอชิงตันอีกด้วย ทว่าแม้ Fracking จะให้ผลผลิตมหาศาล ทั้งยังเพิ่มกำไรให้กับภาคเอกชน ทว่าการขุดเจาะโดยใช้น้ำผสมกับสารเคมีเพื่อฉีดลงไปยังชั้นหินดินดานก็ส่งผลเสียต่อสิ่งแวดล้อม และสิ่งมีชีวิตจากการปนเปื้อนของแหล่งน้ำและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ งานวิจัยในปี ค.ศ. 2015 พบว่า มีการปล่อยก๊าซมีเทนกว่า 544,000 ตันต่อปีในแหล่งก๊าซธรรมชาติบารเน็ตต์ (Barnett) ในแถบฟอร์ท เวิร์ท เบซิน (Fort Worth Basin) ทางตะวันออกเฉียงเหนือของรัฐเท็กซัส ซึ่งเทียบได้กับก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์กว่า 46 ล้านตัน ซึ่งการเพิ่มขึ้นของการปล่อยก๊าซมีเทน ได้เกิดขึ้นในเวลาเดียวกับการเพิ่มขึ้นของการขุดเจาะแบบ Fracking (Leahy, 2019)

อย่างไรก็ตาม โอบามาไม่ได้มีมาตรการขัดขวางการผลิตปิโตรเลียมและก๊าซธรรมชาติ ที่มาจาก Fracking ในช่วงการบริหารประเทศวาระที่ 1 เนื่องจากโอบามาต้องการสนับสนุน ก๊าซธรรมชาติที่ปล่อยมลพิษน้อยกว่าถ่านหิน เห็นได้จากที่สำนักงานป้องกันสิ่งแวดล้อมสหรัฐฯ ประกาศเลื่อนการบังคับใช้มาตรฐานการปล่อยก๊าซทางอากาศฉบับใหม่สำหรับการผลิต ก๊าซธรรมชาติออกไปถึงสองปี (Broder & Frosch, 2011) อีกทั้งโอบามายังเชื่อว่า “ก๊าซธรรมชาติ จะมีบทบาทสำคัญในด้านพลังงานในอนาคตของสหรัฐฯ” คลาร์ก สตีเวนส์ โฆษกทำเนียบขาว กล่าวในอีเมล โดยมีหลักฐานคือการผลิตก๊าซธรรมชาติเพิ่มขึ้นเป็น 24.2 ล้านล้านลูกบาศก์ฟุต ในปี 2011 จาก 21.1 ล้านล้านในปี 2008 การเพิ่มขึ้นนี้ส่งผลให้ราคาก๊าซธรรมชาติลดลงสู่ระดับ ต่ำสุดในรอบทศวรรษ (Snyder, 2012) จากการเพิ่มขึ้นของธุรกิจที่ขุดเจาะแบบ Fracking ในรัฐต่าง ๆ ดังเช่น โอไฮโอ (Ohio) ส่งผลให้กลุ่มสนับสนุนอุตสาหกรรมได้คาดการณ์ว่าจะมีการลงทุน ในการขุดเจาะน้ำมันและก๊าซธรรมชาติกว่า 5 พันล้านเหรียญสหรัฐและมีงานเพิ่มตำแหน่งงาน กว่า 65,000 ตำแหน่งในโอไฮโอ อีกทั้งมลรัฐดังกล่าวยังเป็นรัฐที่สนับสนุนผู้สมัครจากพรรคเดโมแครต และพรรครีพับลิกันที่มีอัตราการชนะเลือกตั้งสลับกันไปมา การเพิ่มคะแนนเสียงจากรัฐเหล่านี้ จึงสำคัญกับการเลือกตั้งในวาระที่ 2 ของรัฐบาลโอบามา จึงมีการลดความเข้มงวดในมาตรการ ด้านการปกป้องสิ่งแวดล้อม เช่น ในกรณีการเลื่อนการบังคับใช้มาตรฐานการปล่อยก๊าซ ทางอากาศใหม่สำหรับการผลิตก๊าซธรรมชาติออกไปสองปีที่ได้กล่าวไปข้างต้น (Whitesides, 2012)

จากการอภิปรายข้างต้น จะเห็นว่าประเด็นวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกา ในช่วงการบริหารงานวาระที่ 1 มีความเร่งด่วนและสำคัญมาก เพื่อให้สามารถนำเศรษฐกิจ กลับมาสู่เสถียรภาพได้อีกครั้ง กอปรกับความจำเป็นในการคงไว้ซึ่งคะแนนเสียงของพรรคเดโมแครต และการแข่งขันการเลือกตั้งในสมัยที่ 2 โอบามาจึงจำเป็นต้องดำเนินนโยบายด้านเศรษฐกิจและนโยบายที่ได้รับความเห็นชอบจากเสียงข้างมากมากกว่านโยบายอื่น ทว่าหลังจากการจัดการ กับวิกฤติการณ์ Sub Prime และการไม่ขัดขวางการผลิตน้ำมันและก๊าซธรรมชาติแบบ Fracking

ที่ช่วยสร้างเม็ดเงินให้กับประเทศและมลรัฐต่าง ๆ เศรษฐกิจสหรัฐฯในการบริหารงานสมัยที่ 2 ก็ได้กลับมามีเสถียรภาพอีกครั้ง กอปรกับการชนะการเลือกตั้งประธานาธิบดีในวาระสุดท้ายของบาร์ค โอบามา จึงทำให้รัฐบาลบาร์ค โอบามาสามารถดำเนินนโยบายการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่เข้มข้นมากกว่าช่วงการบริหารงานวาระที่ 1 ได้

2. บทบาทของผู้นำและผู้มีอำนาจในการกำหนดนโยบายต่างประเทศ

ประธานาธิบดีสามารถใช้อำนาจบริหารเพื่อกำหนดนโยบายการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศทั้งภายในและระหว่างประเทศให้เป็นไปตามที่ได้ตั้งเป้าหมายไว้ ในช่วงการบริหารงานของรัฐบาลบาร์ค โอบามาระหว่างปี ค.ศ. 2009 ถึง 2012 พบว่า โอบามาใช้อำนาจบริหารเพื่อแสดงบทบาทด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ทั้งยังอาศัยคำพิพากษาของศาลสูงสุดที่ตัดสินให้สำนักงานป้องกันสิ่งแวดล้อมสหรัฐอเมริกามีอำนาจในการวางกฎระเบียบและมาตรฐานด้านการลดก๊าซเรือนกระจกภายในประเทศ³ (Congressional Research Service, 2021) โดยใน ค.ศ. 2010 โอบามาได้กำหนดแนวทางให้สำนักงานป้องกันสิ่งแวดล้อมสหรัฐอเมริการ่วมงานกับองค์กรบริหารความปลอดภัยบนท้องถนนของสหรัฐอเมริกา กำหนดมาตรฐานการปล่อยก๊าซเรือนกระจก การใช้เชื้อเพลิงอย่างมีประสิทธิภาพและดำเนินโครงการมาตรฐานการประหยัดเชื้อเพลิงเฉลี่ยขององค์กร (Corporate Average Fuel Economy Standards; CAFE) (United States Department of Transportation, n.d.)

ใน ค.ศ. 2012 สำนักงานป้องกันสิ่งแวดล้อมสหรัฐอเมริการ่วมงานกับกระทรวงคมนาคมของสหรัฐฯ ในการประกาศมาตรฐานการใช้เชื้อเพลิงอย่างมีประสิทธิภาพสำหรับยานยนต์โดยสารและยานยนต์เพื่อการพาณิชย์ขนาดเล็กภายในรุ่นปี 2025 (The White House, 2012) นอกจากนี้ โอบามายังมีอำนาจภายใต้รัฐธรรมนูญสหรัฐฯ ในการอนุมัติและยกเลิกกฎหมายต่าง ๆ โดยใน ค.ศ. 2009 ประธานาธิบดีบาร์ค โอบามาลงนามอนุมัติกฎหมายที่มีส่วนในการจัดสรรงบประมาณในการสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมพลังงานสะอาดที่จะสร้างงานให้กับชาวอเมริกัน อย่างไรก็ตาม ยังไม่มีการดำเนินมาตรการเพื่อส่งเสริมการปฏิรูปทิศทางนโยบายการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่มีนัยสำคัญอย่างกฎหมายเพื่อสร้างตลาดการซื้อขายคาร์บอนเครดิตหรือการกำหนดข้อบังคับในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในอุตสาหกรรมพลังงานและน้ำมัน เห็นได้จากการไม่พยายามผลักดันกฎหมาย Cap and Trade ที่ได้รับการเสนอจากวุฒิสมาชิกสังกัดพรรคเดโมแครต หลังจากกฎหมายดังกล่าวไม่ได้รับการเสนอเข้าที่ประชุมวุฒิสภา เนื่องจากสภาพเศรษฐกิจที่อ่อนแอและตัวอย่างการฉ้อโกงในตลาดการซื้อขายคาร์บอนเครดิตในยุโรป

3 การพิจารณาคดีที่มีการฟ้องร้องรัฐแมสซาชูเซตส์และอีก 11 มลรัฐที่เรียกร้องให้สำนักงานป้องกันสิ่งแวดล้อมอเมริกาควบคุมการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่ก่อให้เกิดมลภาวะทางอากาศภายใต้พระราชบัญญัติอากาศสะอาด ทว่าสำนักงานดังกล่าวกลับปฏิเสธว่าพบ.อากาศสะอาด ค.ศ. 1970 ไม่ได้ให้อำนาจสำนักงานในการควบคุมการปล่อยก๊าซเรือนกระจก อย่างไรก็ตาม ศาลสูงสุดได้มีคำพิพากษาในหัวข้อ Massachusetts v. EPA โดยให้สำนักงานป้องกันสิ่งแวดล้อมสหรัฐอเมริกามีอำนาจในการวางกฎเกณฑ์ด้านปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากยานยนต์หลายประเภทว่าเป็นมลพิษทางอากาศภายใต้พร. อากาศสะอาด

แม้ว่าในการยื่นร่างงบประมาณครั้งแรกของรัฐบาลโอบามาจะมีการกล่าวถึงระบบการซื้อขายคาร์บอนเครดิตที่จะสร้างแรงจูงใจในการลดก๊าซเรือนกระจกด้วยกลไกโรคราคาก็ตาม (Broder, 2010b)

อีกทั้งแม้ว่ารัฐบาลโอบามาจะมีการเดินทางเพื่อเข้าร่วมการประชุมและการหารือแบบทวิภาคีและพหุภาคีกับต่างประเทศ หรือการใช้การทูตทางสภาพภูมิอากาศ ทว่ากลับไม่ได้มีข้อตกลงที่ผูกพันทางกฎหมายหรือข้อบังคับให้สหรัฐอเมริกาต้องดำเนินการด้านการลดปริมาณก๊าซเรือนกระจก เช่น การเข้าร่วมการประชุมสุดยอดสภาพภูมิอากาศขององค์การสหประชาชาติ ณ กรุงโคเปนเฮเกน ประเทศเดนมาร์ก ใน ค.ศ. 2009 ซึ่งเป็นการประชุมเพื่อร่างความตกลงโคเปนเฮเกน (Copenhagen Accord) ของ 5 ประเทศ คือ สหรัฐอเมริกา อินเดีย บราซิล แอฟริกาใต้และจีน โดยพยายามควบคุมการเพิ่มขึ้นอุณหภูมิโลกให้อยู่ที่ 2 องศาเซลเซียส มีการหารือเพื่อให้ประเทศต่าง ๆ ให้เงินช่วยเหลือกว่า 30 พันล้านเหรียญสหรัฐภายในปี ค.ศ. 2012 เพื่อต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ และทุกประเทศจะต้องเห็นด้วยกับรูปแบบการตรวจสอบการปฏิบัติการเพื่อต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศตามคำสัญญาในข้อตกลงโคเปนเฮเกนอย่างโปร่งใส (Walsh, 2009) จากเงื่อนไขที่ฮิลลารี คลินตัน รัฐมนตรีกระทรวงต่างประเทศของสหรัฐฯ ได้เสนอในการตรวจสอบการดำเนินการด้านก๊าซเรือนกระจกอย่างโปร่งใสของทุกประเทศ ส่งผลให้ประเทศจีนทำการประท้วงเนื่องจากมองว่าเป็นการละเมิดอำนาจอธิปไตยของประเทศอื่น ต่อมารัฐบาลโอบามายังคงดำเนินการเจรจาในเดือนสิงหาคม โดยมีการส่งเจ้าหน้าที่ระดับสูงและสมาชิกพรรคเดโมแครตเข้าร่วมเจรจาและให้นำเงินและประเทศ G-77 ให้ยกเลิกการคัดค้านกับเงื่อนไขดังกล่าว (Broder & Rosenthal, 2009) แม้ว่าจะมีการโน้มน้าวจากสหรัฐอเมริกา ทว่าท้ายที่สุดแล้วข้อตกลงนี้ก็กลับไม่ได้มีความผูกพันทางกฎหมายเพื่อกำหนดการลดปริมาณก๊าซเรือนกระจกที่มีความมุ่งมั่นแต่อย่างใด

ต่อมาโอบามาได้ชนะการเลือกตั้งประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาอีกครั้งใน ค.ศ. 2012 เนื่องจากเป็นวาระสุดท้ายซึ่งเป็นการครบวาระ 8 ปีที่ประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาจะสามารถดำรงตำแหน่งได้ จึงทำให้โอบามาเลือกดำเนินนโยบายการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเพื่อบรรลุเป้าหมายด้านสิ่งแวดล้อมอย่างเข้มข้น โดยโอบามาใช้อำนาจบริหารในการดำเนินนโยบายและมาตรการต่าง ๆ เช่น ใน ค.ศ. 2013 มีการประกาศแผนปฏิบัติการสภาพภูมิอากาศ (Climate Action Plan) นอกจากนี้โอบามายังใช้การทูตทางสภาพภูมิอากาศในการเจรจากับประเทศต่าง ๆ เพื่อสานต่อแนวคิดการจัดการด้านสภาพภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงและสร้างความร่วมมือในการดำเนินการด้านพลังงานสะอาด เช่น ในค.ศ. 2014 สหรัฐอเมริกาและสาธารณรัฐประชาชนจีนมีการออกแถลงการณ์ร่วมในด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (U.S.- China Joint Announcement on Climate Change) โอบามาและสีได้ร่วมกันแถลงแผนปฏิบัติการหลัง ค.ศ. 2020 โดยเป็นการตั้งเป้าหมายในการลดก๊าซเรือนกระจกและการเปลี่ยนผ่านไปสู่พลังงานสะอาด หรือการที่ใน ค.ศ. 2015 ประธานาธิบดีบารัค โอบามาและสำนักงานป้องกันสิ่งแวดล้อมสหรัฐฯ ได้ประกาศแผนพลังงานสะอาด (The Clean Power

Plan; CPP) เพื่อเป็นการสร้างมาตรฐานในการลดก๊าซเรือนกระจกในภาคส่วนต่าง ๆ ในประเทศ (Eilperin&Mufson, 2014) และมีการลงนามเข้าร่วมเป็นสมาชิกภาคีข้อตกลงปารีส (Paris Agreement) ใน ค.ศ. 2016 เป็นต้น โดยนอกจากการที่โอบามาเลือกดำเนินนโยบายการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่เข้มข้นขึ้นในวาระที่ 2 จากการครบวาระที่จะสามารถดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีแล้วนั้น โอบามายังคงมีความต้องการในการทำตามคำมั่นสัญญาที่เคยให้ไว้ในการประชุมโคเปนเฮเกนในปี 2009 หลังจากได้รับความคาดหวังจากประเทศต่าง ๆ ในการดำเนินนโยบายที่ก้าวหน้าขึ้นของสหรัฐฯ จึงทำให้โอบามาเลือกดำเนินนโยบายการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศได้

3. บทบาทของกลุ่มอิทธิพลและกลุ่มผลประโยชน์

บทบาทกลุ่มอิทธิพลและผลประโยชน์ฝ่ายอนุรักษนิยมที่ไม่เชื่อในการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ทั้งยังต้องการรักษาผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ ก็ได้ส่งผลกระทบต่อการสนับสนุนนโยบายและมาตรการด้านสภาพภูมิอากาศของรัฐบาลโอบามา มีการล็อบบี้กับการเมืองจากอุตสาหกรรมน้ำมันและพลังงาน รวมไปถึงการกดดันผู้บัญญัติกฎหมายเกี่ยวกับการลดการปล่อยคาร์บอนไดออกไซด์และก๊าซเรือนกระจกจากองค์กรต่าง ๆ เช่น American for Prosperity และ American Petroleum Institute เป็นต้น เพื่อปฏิเสธหลักฐานและงานวิจัยทางวิทยาศาสตร์ของการเกิดการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยผู้ให้เงินสนับสนุนหลักแก่องค์กรเหล่านี้คือพี่น้องตระกูล Koch ที่ธุรกิจน้ำมันและถ่านหินด้วย โดยได้ให้เงินสนับสนุนแก่วุฒิสมาชิกจากพรรคริพับลิกันสูงสุดในปี ค.ศ. 2008 ซึ่งเป็นปีที่บารัค โอบามาชนะการเลือกตั้งในตำแหน่งประธานาธิบดี (OpenSecrets, n.d.) นอกจากนี้ยังมีบริษัทน้ำมันและเชื้อเพลิงฟอสซิลมากมายที่ทำให้การสนับสนุนกลุ่มอนุรักษนิยม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสมาชิกที่ส่วนมากเป็นสมาชิกพรรคริพับลิกันเพื่อให้สามารถดำเนินการในการขัดขวางนโยบายการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของรัฐบาลบารัค โอบามาและการสนับสนุนผู้ลงแข่งเลือกตั้งในวุฒิสภาจากพรรคริพับลิกัน เช่น Oxbow Corp และ Chevron Corp เป็นต้น (OpenSecrets, n.d.)

ใน ค.ศ. 2008 บารัค โอบามาได้รับเงินบริจาคจากพนักงานบริษัท บริติช บีโตรีเยียมกว่า 77,000 เหรียญสหรัฐในช่วงการหาเสียง ใน ค.ศ. 2010 บลานซ์ ลินคอล์น วุฒิสมาชิกจากพรรคเดโมแครตซึ่งดำรงตำแหน่งประธานคณะกรรมการการเกษตรได้รับเงินสนับสนุนจากบริษัทน้ำมันและก๊าซกว่า 286,000 เหรียญสหรัฐ นอกจากนี้ แมรี่ แอล แลนดริล และชาร์ลี เมลันคอน วุฒิสมาชิกและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคเดโมแครตในรัฐที่ผลิตน้ำมันอย่างหลุยเซียนาได้รับการสนับสนุนเงินจากบริษัทน้ำมันกว่า 751,000 และ 312,000 เหรียญสหรัฐ ตั้งแต่ ค.ศ. 1996 และ 2004 ตามลำดับ (Herszenhorn & Lichtblau, 2010) จากตัวอย่างดังกล่าวทำให้เห็นถึงบทบาทที่สำคัญของกลุ่มผลประโยชน์ในอุตสาหกรรมน้ำมันที่ส่งผลให้การดำเนินนโยบายการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของรัฐบาลบารัค โอบามาในวาระที่ 1 มีอุปสรรค

และไม่สามารถปฏิรูปทิศทาง การดำเนินนโยบายให้มีความเข้มแข็งได้ นอกจากนี้ยังมีเหตุการณ์ในปี ค.ศ. 2010 ที่พรรครีพับลิกันสามารถครองที่นั่งส่วนใหญ่ในสภาผู้แทนราษฎรและมีการลงนาม ในสัญญา No climate tax ซึ่งถูกร่างขึ้นโดยกลุ่ม American for Prosperity เพื่อขัดขวาง ไม่ให้มีการผ่านกฎหมายเกี่ยวกับสภาพภูมิอากาศเหมือนดังเช่นกรณี Cap and Trade (Davenport & Lipton, 2017)

จากการจัดการวิกฤติทางเศรษฐกิจในการบริหารงานสมัยแรก ส่งผลให้ระบบการเงิน และเศรษฐกิจกลับมาดำเนินการได้ปกติ โดยมี GDP ปรับเพิ่มขึ้นเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 2.3 ในการบริหารงานของรัฐบาลโอบามาสมัยที่ 2 และมีการจ้างงานเพิ่มขึ้นกว่า 225,000 ตำแหน่ง ต่อเดือนใน ค.ศ. 2014 - 2015 (Long, 2020) กอปรกับการดำรงตำแหน่งประธานาธิบดี เป็นวาระสุดท้าย จึงส่งผลให้รัฐบาลโอบามาเลือกใช้อำนาจการบริหารเพื่อดำเนินมาตรการที่ไม่พึ่งพา การอนุมัติจากรัฐสภา ทว่ากลุ่มผลประโยชน์ก็ยังคงมีบทบาทในการพยายามขัดขวางการดำเนิน นโยบายด้านสภาพภูมิอากาศของรัฐบาลโอบามา เช่น รัฐบาลบารัค โอบามาได้ลงนามในกฎหมาย เพื่อยกเลิกการห้ามส่งออกน้ำมันดิบใน ค.ศ. 2015 เพื่อประนีประนอมให้กับอุตสาหกรรมน้ำมัน และพรรครีพับลิกันที่สนับสนุนอุตสาหกรรมดังกล่าวเพื่อแลกกับคำสัญญาจากนักการเมือง พรรครีพับลิกันที่จะไม่ขัดขวางการสนับสนุนเงินทุนให้กับกองทุนสภาพภูมิอากาศสีเขียว ของรัฐบาลโอบามา (BBC NEWS, 2015) โดยการยกเลิกการห้ามส่งออกน้ำมันดิบจากแผ่นดิน สหรัฐฯ ได้อนุญาตให้บริษัทน้ำมันยักษ์ใหญ่สามารถส่งออกน้ำมันดิบเพื่อแข่งขันในตลาดโลก และเป็นการเพิ่มขีดความสามารถทางเศรษฐกิจให้กับประเทศ จากตัวอย่างที่ได้กล่าวไปข้างต้น แสดงให้เห็นว่าแม้โอบามาได้ใช้อำนาจทางการบริหารในการกำหนดและดำเนินนโยบาย สภาพภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงที่เป็นแบบฝ่ายเดียว (Unilaterally) เพื่อหลีกเลี่ยงอุปสรรค จากฝ่ายตรงข้ามทางการเมืองที่มีกลุ่มผลประโยชน์อยู่เบื้องหลัง ทว่ากลุ่มผู้มีอิทธิพลและผลประโยชน์ อย่างอุตสาหกรรมน้ำมันและก๊าซธรรมชาติก็ยังคงมีบทบาทที่สำคัญในการเมืองของสหรัฐฯ ส่งผลให้โอบามาจำเป็นต้องแลกเปลี่ยนมาตรการและนโยบายบางอย่างเพื่อให้สามารถดำเนินการ ตามแนวทางการจัดการสภาพภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงที่รัฐบาลได้กำหนดไว้ได้

สรุปผลการวิจัย

จากการอภิปรายถึงการดำเนินนโยบายการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของรัฐบาล บารัค โอบามา แสดงให้เห็นถึงความพยายามสร้างบทบาทที่สร้างสรรค์ของสหรัฐฯ ในประเด็น การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลก ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า การดำเนินนโยบายการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศของรัฐบาลบารัค โอบามาทั้ง 2 วาระ มีความมีประสิทธิภาพและสำเร็จไปได้ ในระดับหนึ่ง เนื่องจากมีโครงการริเริ่มระหว่างประเทศที่ให้เงินทุนและเทคโนโลยีกับชุมชน และประเทศกำลังพัฒนา การสร้างมาตรฐานในการใช้เชื้อเพลิงอย่างมีประสิทธิภาพ การสร้างแรงจูงใจ ในการพัฒนาอุตสาหกรรมพลังงานสะอาด ซึ่งเห็นได้ว่ามีความสำเร็จในระดับหนึ่ง เช่น มาตรการ

ด้านเครดิตภาษีที่สร้างแรงจูงใจให้มีการลงทุนด้านพลังงานลมและพลังงานแสงอาทิตย์ที่ทำให้มีการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกร้อยละ 9.5 หรือการลงนามเข้าร่วมความตกลงปารีส อย่างไรก็ตาม การดำเนินนโยบายของโอบามาทั้ง 2 วาระยังเป็นการใช้อำนาจบริหารฝ่ายเดียว อีกทั้งยังเป็นนโยบายที่พึ่งพาความสมัครใจของภาคธุรกิจและมลรัฐ รวมถึงมีอิทธิพลของกลุ่มอุตสาหกรรมน้ำมันและถ่านหินที่สามารถล็อบบี้กับการเมืองและใช้อิทธิพลในการสร้างกระแสต่อต้านมาตรการการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโดยเฉพาะในช่วงวาระที่ 1 ที่มีวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจร่วมด้วย ส่งผลให้การดำเนินมาตรการด้านการลดก๊าซเรือนกระจกเป็นไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพมากพอ อีกทั้งจากการที่โอบามาไม่ได้ยับยั้งการผลิตน้ำมันและก๊าซธรรมชาติแบบ Fracking ก็สะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของเศรษฐกิจสหรัฐฯ และคะแนนเสียงของพรรคเดโมแครตในพื้นที่ที่การขุดเจาะรูปแบบดังกล่าวได้รับความนิยม กอปรกับปัจจัยภายนอกอย่างการก้าวขึ้นมาเป็นมหาอำนาจของจีนในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกและการก่อการร้ายในตะวันออกกลางที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์แห่งชาติสหรัฐฯ และได้รับความสนใจจากประชาชนและรัฐสภามากกว่าประเด็นสภาพภูมิอากาศ จึงส่งผลให้ไม่มีกฎหมายและข้อบังคับด้านสภาพภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงที่สามารถบังคับใช้กับมลรัฐและภาคส่วนต่าง ๆ ของสหรัฐฯ ได้อย่างครอบคลุม

ต่อมาในวาระที่ 2 มีการประกาศแผนพลังงานสะอาด โดยเป็นการประกาศผ่านคำสั่งประธานาธิบดี นอกจากนี้ยังมีการลงนามเข้าร่วมข้อตกลงปารีสที่ไม่ได้ผ่านกรอนุมัติจากรัฐสภา ยังผลให้รัฐบาลโดนัลด์ ทรัมป์สามารถยกเลิกแผนดังกล่าวและถอนตัวออกจากข้อตกลงปารีสได้ โดยการยกเลิกแผนพลังงานสะอาดส่งผลให้การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของโอบามาไม่สามารถดำเนินการให้ถึงเป้าหมายระดับชาติที่ตั้งไว้ได้ และแม้ว่าจีนต้นจะสามารถสร้างบทบาทในเวทีโลก ทว่าก็ไม่ใช่บทบาทนำและการดำเนินนโยบายไม่ได้มีประสิทธิภาพมากนักในระดับโลก เนื่องจากพลวัตจากปัจจัยภายในและภายนอกประเทศที่ได้กล่าวไปข้างต้นส่งผลให้ยังไม่สามารถสร้างมาตรการและกฎหมายที่เข้มแข็งมาบังคับใช้ทั่วประเทศ ทั้งยังมีกลุ่มประเทศอย่างสหภาพยุโรปที่สามารถบังคับใช้กฎหมายในการสร้างตลาดคาร์บอนเครดิตและการลดก๊าซเรือนกระจกที่เข้มแข็งได้แล้วมาเป็นตัวอย่างเปรียบเทียบอีกด้วย หากสหรัฐฯ ในฐานะที่เป็นผู้ปล่อยก๊าซเรือนกระจกสะสมอันดับ 1 ของโลก (Tiseo, 2023) สามารถบังคับใช้กฎหมายด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศได้ ก็จะเป็นประตูลู่การก้าวสู่เป้าหมายการลดก๊าซเรือนกระจกทั้งระดับประเทศและระดับโลกที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น

จากการไม่มีกฎหมายและข้อบังคับในการจัดการกับสภาพภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงที่ชัดเจนทำให้คาดการณ์แนวโน้มในอนาคตของการดำเนินนโยบายการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในรัฐบาลถัดไปได้ เช่น การดำเนินการโดยใช้คำสั่งกรของประธานาธิบดีจะสามารถถูกยกเลิกและหักล้างได้จากรัฐบาลถัดไป หากรัฐบาลที่เข้ามาบริหารประเทศในสมัยต่อไปไม่เชื่อในการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและมีความสัมพันธ์แน่นแฟ้นกับกลุ่มผลประโยชน์ที่ต่อต้านข้อเท็จจริงเรื่องการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ดังนั้นการสร้างกฎเกณฑ์และข้อบังคับ

ที่รัดกุมและเข้มงวดจะเป็นการทำให้สหรัฐอเมริกาสามารถบรรลุเป้าหมายในการลดก๊าซเรือนกระจกระดับประเทศและระหว่างประเทศได้ อีกทั้งยังจะเป็นการสร้างและพัฒนาอุตสาหกรรมพลังงานสะอาดที่มีโอกาสก้าวขึ้นมาเป็นมหาอำนาจของโลกได้อีกด้วย ดังนั้นความต่อเนื่องและการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยภายในและภายนอกในแต่ละสมัยและรัฐบาลที่เปลี่ยนแปลงไป โดยเฉพาะปัจจัยภายในอย่างบทบาทและทัศนคติของผู้นำที่มีอำนาจในการกำหนดและดำเนินนโยบายจะทำให้เห็นถึงทิศทางของนโยบายการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของวอชิงตัน เห็นได้จากรัฐบาลโดนัลด์ ทรัมป์ที่มีการยกเลิกนโยบายและมาตรการการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของโอบามา เป็นต้น จากแนวโน้มของภัยพิบัติอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศภายในประเทศและระหว่างประเทศ ผู้วิจัยคาดการณ์ว่าในอนาคต ประเด็นสภาพภูมิอากาศจะก้าวขึ้นมา มีความสำคัญมากขึ้นและจะส่งผลต่อสหรัฐอเมริกาทั้งในด้านการเมืองและความมั่นคง รวมไปถึงเศรษฐกิจ แม้ว่าจะยังมีกลุ่มอนุรักษ์นิยมที่ยังคงต่อต้านการเปลี่ยนผ่านไปสู่อุตสาหกรรมพลังงานหมุนเวียน ทว่าก็ไม่สามารถปฏิเสธการดำเนินการด้านพลังงานสะอาดที่จะก้าวขึ้นมาเป็นบทบาทในตลาดโลกมากยิ่งขึ้นได้

นอกจากนี้ ปัจจัยภายในและภายนอก ที่ประกอบด้วย สภาพเศรษฐกิจ บทบาทของผู้นำและผู้มีอำนาจในการกำหนดนโยบาย รวมถึงบทบาทของกลุ่มผลประโยชน์ ตามด้วยเหตุการณ์ทางการเมืองในต่างประเทศและระบบระหว่างประเทศ บรรยากาศทางการเมืองระหว่างประเทศ และนโยบายต่างประเทศของรัฐอื่นๆซึ่งส่งผลต่อการดำเนินนโยบายต่างประเทศของวอชิงตัน ได้ส่งผลต่อความต่อเนื่องและการเปลี่ยนแปลงในการดำเนินนโยบายสภาพภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงของสหรัฐอเมริกาในรัฐบาลบารัค โอบามาวาระที่ 1 และ 2 โดยปัจจัยภายนอก เช่น เหตุการณ์ทางการเมืองในต่างประเทศและระบบระหว่างประเทศ บรรยากาศทางการเมืองระหว่างประเทศ และนโยบายต่างประเทศของรัฐอื่นๆซึ่งส่งผลต่อการดำเนินนโยบายต่างประเทศของสหรัฐอเมริกา อย่างการก่อการร้ายในตะวันออกกลาง การดำเนินนโยบายทางการทูตและเศรษฐกิจของประเทศจีนในพื้นที่เอเชียแปซิฟิกที่ยังคงต่อเนื่องกันในสองวาระการดำรงตำแหน่ง ได้ส่งผลให้โอบามาจำเป็นต้องดำเนินนโยบายด้านความมั่นคงและเศรษฐกิจที่จะส่งผลต่อการดำเนินนโยบายการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของสหรัฐอเมริกาทั้งระดับประเทศและระหว่างประเทศ ขณะที่ปัจจัยภายในซึ่งประกอบด้วย สภาพเศรษฐกิจ บทบาทของผู้นำและผู้มีอำนาจในการกำหนดนโยบาย รวมถึงบทบาทของกลุ่มผลประโยชน์ที่แตกต่างกันในสองวาระการดำรงตำแหน่งได้เกี่ยวพันกับปัจจัยภายนอกในด้านอิทธิพลของสภาพเศรษฐกิจและกลุ่มผลประโยชน์ที่กดดันให้รัฐบาลจำเป็นต้องดำเนินนโยบายที่จะรักษาและเพิ่มพูนผลประโยชน์ของสหรัฐฯ ประจวบเหมาะกับที่เหตุการณ์ตะวันออกกลางและการผงาดของจีนก้าวขึ้นมาเป็นประเด็นระหว่างประเทศโดยเฉพาะในช่วงวาระที่ 1 จึงก่อให้เกิดนโยบายดังที่ได้อภิปรายไปข้างต้น ต่อมาบารัค โอบามาได้อาศัยการฟื้นฟูเศรษฐกิจที่กลับมาคงที่ รวมไปถึงอำนาจบริหารครั้งสุดท้ายในการดำรงตำแหน่งวาระที่ 2 เพื่อดำเนินการตามคำสัญญา

ในการจัดการด้านสภาพภูมิอากาศ ส่งผลให้ทิศทางในการดำเนินนโยบายการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศได้แตกต่างจากวาระที่ 1 ซึ่งจำเป็นต้องรักษาคะแนนเสียงในการเลือกตั้งประธานาธิบดีวาระที่ 2 อย่างไรก็ตาม ยังคงมีความต่อเนื่องในอิทธิพลของกลุ่มผลประโยชน์หลงเหลืออยู่ในวาระที่ 2 ซึ่งแสดงให้เห็นผ่านการที่โอบามาจำเป็นต้องแลกเปลี่ยนนโยบายบางประการที่เป็นประโยชน์ให้อุตสาหกรรมน้ำมัน เพื่อให้ได้มาซึ่งการไม่ถูกขัดขวางในมาตรการสภาพภูมิอากาศ

บรรณานุกรม

- ปณิษฐ์ ปทุมวัฒน์. (2553). *The Sub-Prime Crisis วิกฤตเศรษฐกิจแห่งสหรัฐอเมริกา. หน้าต่างโลก*, สืบค้น วันที่ 2 มิถุนายน 2567, จาก https://www.senate.go.th/assets/portals/93/fileups/272/files/S%E0%B9%88ub_Jun/13win/win9.pdf
- ปรัชญา เวสารัชช์. (2550). *ทฤษฎีและแนวทางการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ*. พิมพ์ครั้งที่ 18. หน่วยที่ 2 เอกสาร ประกอบการสอนชุดวิชาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ หน่วยที่ 1-7. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- อภิศรา บรรทัดเที่ยง. (2015). “แฟรงกกิ่ง” ทางเลือกปิโตรเลียม หรือ หายนะชีวิตและสิ่งแวดล้อม? **GreenNEWS Agency**. สืบค้นวันที่ 21 พฤษภาคม 2667, จาก <https://greennews.agency/?p=5277>
- Bailey, M. N. (2010). **Obama’s Economic Policies Were Not Pretty, But They Were Right**. Brookings. Accessed in 5 June 2024, from <https://www.brookings.edu/articles/obamas-economic-policies-were-not-pretty-but-they-were-right/>
- BBC News. (2015). **US spending bill lifts 40-year ban on crude oil exports**. Accessed in 13 June 2024, from <https://www.bbc.com/news/business-35136831>
- BBC News. (2015). **COP21: Paris conference could be climate turning point, says Obama**. Accessed in 12 February 2024, from <https://www.bbc.com/news/science-environment-34960051>
- Broder, M. J., and Rosenthal, E. (2009). Obama Has Goal to Wrest a Deal in Climate Talks. **The New York Times**. Accessed in 2 June 2024, from <https://www.nytimes.com/2009/12/18/science/earth/18climate.html>
- Broder, M. J. (2010a). Report Slams Administration for Underestimating Gulf Spill. **The New York Times**. Accessed in 2 June 2024, from <https://www.nytimes.com/2010/10/07/science/earth/07spill.html>
- Broder, M. J. (2010b). ‘Cap and Trade’ Loses Its Standing as Energy Policy of Choice. **The New York Times**. Accessed in 2 June 2024, from <https://www.nytimes.com/2010/03/26/science/earth/26climate.html>
- Broder, M. J., and Frosch, D. (2011). U.S. Delays Decision on Pipeline Until After Election. **The New York Times**. Accessed in 2 June 2024, from <https://www.nytimes.com/2011/03/26/science/earth/26climate.html>

- times.com/2011/11/11/us/politics/administration-to-delay-pipeline-decision-past-12-election.html
- Bukovansky, M., Clark, I., Eckerley, R., Price, R., Reus-Smit, C., and Wheeler, N. (2012). *Special Responsibilities: Global Problems and American Power*. Cambridge: Cambridge University. Press. doi:10.1017/CBO9781139108812
- Carley, S. (2015). Capacity, Guidance, and the Implementation of the American Recovery and Reinvestment Act. *In Public Administration Review*, 75(1), 113-125, Accessed in 10 October 2023, from <https://doi.org/10.1111/puar.12294>
- Congressional Research Service. (2021). **A Brief Comparison of Two Climate Change Mitigation Approaches: Cap-and-Trade and Carbon Tax (or Fee)**. Accessed in 13 Oct 2024, from <https://sgp.fas.org/crs/misc/IF11103.pdf>
- Congressional Research Service. (2021). **U.S. Climate Change Policy**. Accessed in 2 June 2024, from https://www.everycrsreport.com/files/2021-10-28_R46947_6dea378d689fe1fbb5576bbd0359c0a9d3d903fa.pdf
- Congressional Research Service. (2023). **EPA’s Greenhouse Gas Reporting Program**. Accessed in 13 October 2024, from <https://sgp.fas.org/crs/misc/IF11754.pdf>
- Davenport, C. (2016). Donald Trump Could Put Climate Change on Course for ‘Danger Zone’. **The New York Times**. Accessed in 2 June 2024, from <https://www.nytimes.com/2016/11/11/us/politics/donald-trump-climate-change.html>
- Davenport, C., and Robertson, C. (2016). Resettling the First American ‘Climate Refugees’. **The New York Times**. Accessed in 2 June 2024, from <https://www.nytimes.com/2016/05/03/us/resettling-the-first-american-climate-refugees.html>
- Davenport, C., and Lipton, E. (2017). How G.O.P. Leaders Came to View Climate Change as Fake Science. **The New York Times**. Accessed in 2 June 2024, from <https://www.nytimes.com/2017/06/03/us/politics/republican-leaders-climate-change.html>
- Deese, B., and Holdren, J. (2017). “The irreversible momentum of clean energy.” **In Science**, Volume 355(6321). Accessed in 14 October 2024, from <https://>

www.science.org/doi/10.1126/science.aam6284

- Drews, F. (2015). **The economic benefits of fracking**. Brookings, Accessed in 21 May 2024, from <https://www.brookings.edu/articles/the-economic-benefits-of-fracking/>
- Eilperin, J., and Mufson, S. (2014). Everything you need to Know about the EPA's proposed rule on coal power plants. **The Washington Post**, Accessed in 11 June 2024, from https://www.washingtonpost.com/national/health-science/epa-will-propose-a-rule-to-cut-emissions-from-existing-coal-plants-by-up-to-30-percent/2014/06/02/f37f0a10-e81d-11e3-afc6-a1dd9407abcf_story.html
- Erdman, J. (2019). **The 10 Most Unforgettable Weather Disasters of the 2010s**. The Weather Channel. Accessed in 24 June 2024, from <https://weather.com/news/news/2019-12-04-10-biggest-us-weather-stories-of-the-decade>
- European Parliament. (2015). **Climate policies in the EU and USA Different approaches, convergent outcomes?**. Accessed in 10 October 2024, from [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2015/571347/EPRS_BRI\(2015\)571347_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2015/571347/EPRS_BRI(2015)571347_EN.pdf)
- Executive Office of the President. (2013). **The President's Climate Action Plan**. Retrieved from <https://obamawhitehouse.archives.gov/sites/default/files/image/president27sclimateactionplan.pdf>
- Falkner, R. (2010). *Obama nation? US foreign policy one year on: getting a deal on climate change: Obama's flexible multilateralism*. IDEAS reports - special reports, Kitchen, Nicholas(ed.) SR003. LSE IDEAS, London School of Economics and Political Science, London, UK.
- Friends of Earth. (n.d.). **Obama administration to sign Pacific trade deal, undermining climate policy**. Accessed in 21 June 2024, from <https://foe.org/news/2016-02-obama-administration-to-sign-pacific-trade-deal-undermining-climate/>
- Goldenberg, S., and Roberts, D. (2015). Obama rejects Keystone XL pipeline and hails US as leader on climate change. **The Guardian**. Accessed in 2 June 2024, from <https://www.theguardian.com/environment/2015/nov/06/obama-rejects-keystone-xl-pipeline>
- Grunwald, M. (2012). **The New New Deal. The Hidden Story of Change in the**

- Obama Era.** Accessed in 10 October 2024, from <https://journals.openedition.org/transatlantica/6548>
- Herszenhorn, D., and Lichtblau, E. (2010). A Tricky Balance for Oil-State Politicians. **The New York Times.** Accessed in 2 June 2024, from <https://www.nytimes.com/2010/06/19/us/politics/19donate.html>
- Institute For Governance & Sustainable Development. (2013). **G-20 countries joinUSandChinatosupportphasingdownHFCsunderMontrealProtocol.** Accessed in 24 June 2024, from <https://www.igsd.org/g-20-countries-join-us-and-china-to-support-phasing-down-hfcs-under-montreal-protocol/>
- Karp, O. (2024). **Why Young Pacific Islanders need to be in Conversations around Climate-Induced Migration.** International Organization for Immigration. Accessed in 12 October 2024, from <https://environmentalmigration.iom.int/blogs/why-young-pacific-islanders-need-be-conversations-around-climate-induced-migration>
- Kincaid, G., and Roberts, J. T. (2013). “No Talk, Some Walk: Obama Administration First-Term Rhetoric on Climate Change and US International Climate Budget Commitments,” **Global Environmental Politics.** 13,4: 41-60.
- Leahy, S. (2019). **Fracking boom tied to methane spikes in Earth’s atmosphere.** National Geographic, Accessed in 21 May 2024, from <https://www.nationalgeographic.com/environment/article/fracking-boom-tied-to-methane-spike-in-earths-atmosphere>
- Lieberthal, G. K. (2011). **The American Pivot to Asia.** Brookings. Accessed in 7 June 2024, from <https://www.brookings.edu/articles/the-american-pivot-to-asia/>
- Long, H. (2020). The Trump vs. Obama economy — in 16 charts. **The Washington Post.** Accessed in 4 June 2024, from <https://www.washingtonpost.com/business/2020/09/05/trump-obama-economy/>
- Macabrey, J. M. (2009). Europeans Urge Obama to Adopt Medium-Term Climate Targets. **The New York Times.** Accessed in 6 June 2024, from <https://archive.nytimes.com/www.nytimes.com/cwire/2009/03/03/03climatewire-europeans-urge-obama-to-adopt-mediumterm-clim-9956.html>
- Martinez, G. (2024). Top 10 deadliest hurricanes in U.S. history. **CBS NEWS.** Accessed in 12 October 2024, from <https://www.cbsnews.com/news/top-10-deadliest-hurricanes-in-us-history-katrina-maria-galveston/>

- McKirdy, E. (2014). Boats and brinksmanship up close in the South China Sea. **CNN NEWS**. Accessed in 24 June 2024, from <https://edition.cnn.com/2014/06/05/world/asia/vietnam-paracel-reporters-diary/>
- Nelson, M. (n.d.). **Barack Obama: Foreign Affairs**. Accessed in 6 June 2024, from <https://millercenter.org/president/obama/foreign-affairs>
- Office of the Secretary of Defense. (n.d.) **National Security Strategy of the United States of America 1991**. Historical Office. Accessed in 18 August 2024, from <https://history.defense.gov/Portals/70/Documents/nss/nss1991.pdf?ver=3slpLiQwmknO-RplyPeAHw%3d%3d>
- OpenSecrets. (n.d.). **Koch Industries**. OpenSecrets, Accessed in 2 June 2024, from <https://www.opensecrets.org/orgs/koch-industries/summary?id=d000000186>
- OpenSecrets. (n.d.). **Oil & Gas Background**. OpenSecrets, Accessed in 2 June 2024, from <https://www.opensecrets.org/industries/background.php?cycle=All&ind=e01>
- Pew Research Center. (2011). **Record Number Favors Removing U.S. Troops from Afghanistan**. Accessed in 6 June 2024, from <https://www.pewresearch.org/politics/2011/06/21/record-number-favors-removing-u-s-troops-from-afghanistan/>
- Royden, A. (2002). *U.S. Climate Change Policy Under President Clinton: A Look Back*, **32 Golden Gate U. L. Rev.** Accessed in 5 January 2024, from <https://digitalcommons.law.ggu.edu/ggulrev/vol32/iss4/3>
- Skocpol, T. (2013). *Naming the Problem: What It Will Take to Counter Extremism and Engage Americans in the Fight Against Global Warming*. (Paper presented at the Symposium on the Politics of America's Fight against Global Warming, Harvard University, Cambridge, MA.
- Slezak, M. (2017). Barack Obama transfers \$500m to Green Climate Fund in attempt to protect Paris deal. **The Guardian**. Accessed in 20 October 2023, from <https://www.theguardian.com/us-news/2017/jan/18/barack-obama-transfers-500m-to-green-climate-fund-in-attempt-to-protect-paris-deal>
- Snyder, J. (2012). Ohio's Fracking Boom Seen Aiding Obama in Swing State. **U.S. Chamber of Commerce Global Energy Institute**. Accessed in 4 June 2024, from <https://www.globalenergyinstitute.org/ohio%E2%80%99s-gas->

fracking-boom-seen-aiding-obama-swing-state

- Somanader, T. (2016). **President Obama: The United States Formally Enters the Paris Agreement**. Accessed in 12 February 2024, from <https://obamawhitehouse.archives.gov/blog/2016/09/03/president-obama-united-states-formally-enters-paris-agreement>
- The New York Times. (2017). What Is the Clean Power Plan, and How Can Trump Repeal It?. **The New York Times**. Accessed in 6 June 2024, from <https://www.nytimes.com/2017/10/10/climate/epa-clean-power-plan.html>
- The WEEK STAFF. (2015). **Obama's second term: The case for pivoting to Asia**. Accessed in 21 June 2024, from <https://theweek.com/articles/470248/obamas-second-term-case-pivoting-asia>
- The White House. (2012). **Obama Administration Finalizes Historic 54.5 MPG Fuel Efficiency Standards**. Accessed in 2 June 2024, from <https://obamawhitehouse.archives.gov/the-press-office/2012/08/28/obama-administration-finalizes-historic-545-mpg-fuel-efficiency-standard>
- The White House. (2014a). **FACT SHEET: Taking Action to Support State, Local, and Tribal Leaders as They Prepare Communities for the Impacts of Climate Change**. Accessed in 14 October 2023, from <https://obamawhitehouse.archives.gov/the-press-office/2014/07/16/fact-sheet-taking-action-support-state-local-and-tribal-leaders-they-pre>
- The White House. (2014b). **U.S.-China Joint Announcement on Climate Change**. Accessed in 11 June 2024, from <https://obamawhitehouse.archives.gov/the-press-office/2014/11/11/us-china-joint-announcement-climate-change>
- The White House. (2015a). **FACT SHEET: U.S. Reports its 2025 Emissions Target to the UNFCCC**. Accessed in 2 June 2024, from <https://obamawhitehouse.archives.gov/the-press-office/2015/03/31/fact-sheet-us-reports-its-2025-emissions-target-unfccc>
- The White House. (2015b). **Empowering Developing Nations to Boost Their Own Climate Resilience**. Accessed in 13 February 2024, from <https://obamawhitehouse.archives.gov/blog/2015/06/09/empowering-developing-nations-boost-their-own-climate-resilience>
- The White House. (2015c). **In Ongoing Response to Hurricane Sandy, We Must Remain Focused on Climate Change's Long-Term Impacts**. Accessed

in 15 October 2023, from <https://obamawhitehouse.archives.gov/blog/2015/10/29/ongoing-response-hurricane-sandy-we-must-remain-focused-climate-changes-long-term>

The White House. (2016). **FACT SHEET: The Recovery Act Made The Largest Single Investment In Clean Energy In History, Driving The Deployment Of Clean Energy, Promoting Energy Efficiency, And Supporting Manufacturing.** Accessed in 10 October 2024, from <https://obamawhitehouse.archives.gov/the-press-office/2016/02/25/fact-sheet-recovery-act-made-largest-single-investment-clean-energy>

Tiseo, I. (2023). **Cumulative CO₂ emissions from fossil fuel combustion world wide 1750-2021, by country.** Statista, Accessed in 30 May 2023, from <https://www.statista.com/statistics/1007454/cumulative-co2-emissions-worldwide-by-country/>

United Nations Climate Change. (n.d.). **What is the Paris Agreement?.** Accessed in 16 October 2023, from https://unfccc.int/process-and-meetings/the-paris-agreement?gclid=Cj0KCOjw0IGnBhDUARIsAMwFDLmsPm4rXXUJehuCumoxf3dRAeyjiOV1l6QFjCsF23iffN6wRloVNBaAjriEALw_wcB

United States Department of Transportation. (n.d.). **Corporate Average Fuel Economy (CAFE) Standards.** Accessed in 2 June 2024, from <https://www.transportation.gov/mission/sustainability/corporate-average-fuel-economy-cafe-standards>

United States Department of Energy. (2017). **DOE's Cabinet Exit Memo.** Accessed in 10 October 2024, from <https://www.energy.gov/sites/default/files/2017/01/f34/Department%20of%20Energy%20Cabinet%20Exit%20Memo.pdf>

U.S. Department of State. (2024). **The United States' Enduring Commitment to the Indo-Pacific: Marking Two Years Since the Release of the Administration's Indo-Pacific Strategy.** Accessed in 12 October 2024, from <https://www.state.gov/the-united-states-enduring-commitment-to-the-indo-pacific-marking-two-years-since-the-release-of-the-administrations-indo-pacific-strategy/>

U.S. Department of the Treasury. (n.d.). **Troubled Asset Relief Program (TARP).** Accessed in 5 June 2024, from <https://home.treasury.gov/data/troubled>

-asset-relief-program

- Vogler, J. (1997). *Environment and Natural Resources*. In *Issues in World Politics*. (pp. 222-245). New York: St. Martin Press.
- Walsh, B. (2009). **In Copenhagen, a Last-Minute Deal That Satisfies Few**. Accessed in 2 June 2024 from, https://content.time.com/time/specials/packages/article/0,28804,1929071_1929070_1948974,00.html
- Whitesides, J. (2012). In Ohio, “fracking” boom a delicate issue for Obama. **Reuters**. Accessed in 5 June 2024, from <https://www.reuters.com/article/idUSBRE84F176/>
- Whiting, K. (2021). **Why did 40.5 million people flee their homes? (IDMC internally displaced persons report)**. Accessed 8 May 2024, from <https://www.weforum.org/agenda/2021/05/idmc-internally-displaced-persons-disaster-conflict-climate-change/>
- Zwijnenburg, W., and Waleij, A. (2016). Fire and Oil: The Collateral Environmental Damage of Airstrikes on ISIS Oil Facilities. **New Security Beat**, Accessed in 21 June 2024, from <https://www.newsecuritybeat.org/2016/01/fire-oil-collateral-damage-airstrikes-isis-oil-facilities/>